॥ परमकरुणापूरिताम्बास्तोत्रम् ॥

।। பரமகருணை-பூரிதாம்பா-ஸ்தோத்ரம் ।।

Prayer to Our Mother of Infinite Mercy

ज. सेतुरामः

ஜெ. சேதுராமன்

J. Sethuraman

आदौ यावज्जननमपि मे मातृकुक्षेर् न भूतं
तावन्मात्रे (ऽ) तनुतपनदान् मुक्तवान् पिण्डरूपी।
वारं वारं परमकरुणापूरिताम्ब त्वया मे
दोषा मृष्टा रुचिरचिकुरे मातृभूतेशजाये॥ १॥

ஆதௌ யாவஜ்ஜனனமபி மே மாத்ருகுக்ஷேர் ந பூதம்
தாவன்-மாத்ரே(ऽ)தனுதபனதான் முக்தவான் பிண்டரூபீ।
வாரம் வாரம் பரமகருணை-பூரிதாம்ப த்வயா மே
தோஷா ம்ருஷ்டா ருசிர-சிகுரே மாத்ருபூதேஶ-ஜாயே।। 1।।

Even before I was born out of my mother's womb, when I was just a lump of flesh, I caused many troubles to her body(*alit:* अतनुतपनदान् *I gave not a small amount of troubles to her;*) Oh Mother of Infinite Mercy, with beautiful locks of hair, wife of Lord Shiva who came in the form of Matrubhuta, time and time again, you have forgiven my faults.

ஆதியில், என் அம்மாவின் வயிற்றிலிருந்து பிறப்பதற்கு முன்பே, நான், ஒரு மாம்ஸ பிண்டரூபீயாக இருக்கும் பொழுது, அவளுடய உடலுக்கு அநேக விதமான தொந்தரவுகளைக் கொடுத்தேன் (*alit:* (அதனு-தபன-தான்) அவளுக்கு கொஞ்சம் நஞ்சம் இல்லாமல் நிறைய கஷ்டங்களை கொடுத்தேன்); பரமகருணை-பூரிதாம்பாவே, மாத்ருபூதராக வந்த ஶிவபெருமானுடய பத்னீயே, அழகிய கூந்தலுடையவளே, நீ தான், மறுபடியும், மறுபடியும், என் தோஷங்களை மன்னித்தாய்.

स्तन्ये क्षीरे मधुरभरिते दीयमाने तु मात्रा
तद्वक्षोजौ नवजदशनैर् दष्टवान् निर्दयोऽहम्।
वारं वारं परमकरुणापूरिताम्ब त्वया मे
दोषा मृष्टाः सुभगतिलके लोकमातर् दयार्द्रे॥ २॥

ஸ்தன்யே க்ஷீரே மதுர-பரிதே தீயமானே து மாத்ரா
தத்-வக்ஷோஜௌ நவஜ-தஶனைர் தஷ்டவான் நிர்தயோऽஹம்।
வாரம் வாரம் பரமகருணை-பூரிதாம்ப த்வயா மே
தோஷா ம்ருஷ்டாः ஸுபக-திலகே லோகமாதர் தயார்த்ரே।। 2।।

Even when my mother was nursing me with sweet milk from her breasts, I, the merciless one, bit her breasts with my newly erupted teeth; Oh Mother of Infinite Mercy, with a beautiful forehead, Oh Mother of the whole world, full of kindness, time and time again, you have forgiven my faults.

மதுரமான தாய்பாலை என் அம்மா எனக்கு போட்டும்பொழுது, நிர்தயனை நான், அவளுடய ஸ்தனங்களை, புதிதாக வளர்ந்த என் பற்களால், கடித்தேன்; பரமகருணை-பூரிதாம்பாவே, அழகுமிகு திலகமுடையவளே, லோகத்தத்துக்கே அம்மாவே, தயை மிகுந்தவளே, நீ தான், மறுபடியும், மறுபடியும், என் தோஷங்களை மன்னித்தாய்.

क्रीडेहाऽन्तर्गृहशुचिभुवि प्राङ्गणान् मा सर त्वं
मात्राऽऽज्ञप्तः पदकरतलैर् निर्गतो द्वारतोऽहम्।
नष्टो न्यस्तो रुदितसुदृशो मातुरङ्के च कैश्चिद्-
दोषा मृष्टाः परमकरुणापूरिताम्ब त्वया मे॥ ३॥

க்ரீடேஹாऽந்தர்-க்ருஹ-ஶுசி-புவி ப்ராங்கணன் மா ஸர த்வம்
மாத்ராऽऽஜ்ஞப்தः பத-கர-தலைர் நிர்கதோ த்வாரதோऽஹம்।
நஷ்டோ ந்யஸ்தோ ருதித-ஸுத்ருஶோ மாதுரங்கே ச கைஶ்சித்
தோஷா ம்ருஷ்டாः பரமகருணை-பூரிதாம்ப த்வயா மே।। 3।।

"Play here itself on this clean floor inside the house, do not move away from here" - even though I was commanded thus by my mother, I just crawled out of the front door on all fours - by my feet and the palm of my hands; thus I got completely lost, and finally some people brought me back and returned me to the lap of my mother, whose beautiful eyes filled with tears; Oh Mother of Infinite Mercy, you have forgiven my faults.

''இங்கேயே, வீட்டுக்குள் இருக்கும் சுத்தமாந தரையிலே விளையாடு, கூடத்தை விட்டு வெளியே போகாதே'' என்று அம்மவால் கட்டளையிடப்பட்டும் கால்களாலும் உள்ளங்கைகளாலும் கதவை தாண்டி வெளியே போய்விட்டேன்; துலைந்து போன நான்,

எவர்களாலேயோ, அழகிய ஆஞலும் கண்ணீர் மல்கும் கண்ணுடைய என் தாயாரின் மடியில், திருப்பிச் சேர்கப்பட்டேன்; பரமகருணை-பூரிதாம்பாவே, நீ தான், மறுபடியும், மறுபடியும், என் தோஷங்களை மன்னித்தாய்.

मात्रा प्रेम्णा रचितवसनो गन्धलिप्तः सुकेशी
पङ्के खेलन् कलुषितवपुः खेददोऽहं जनन्यै।
वारं वारं परमकरुणापूरिताम्ब त्वया मे
दोषा मृष्टाः स्मरधृतधनुर्भ्रूविलासे सुरम्ये। ४॥

மாத்ரா ப்ரேம்ணு ரசித-வஸனே கந்த-லிப்தः ஸுகேஶீ
பங்கே கேலன் கலுஷித-வபுः கேததோऽஹம் ஜனன்யை।
வாரம் வாரம் பரமகருணை-பூரிதாம்ப த்வயா மே
தோஷா ம்ருஷ்டாः ஸ்மரத்ருத-தனுர்-ப்ரூவிலாஸே ஸுரம்யே।

My mother had arranged and combed my hair lovingly. She had scented my body and had just put fine clothes on me. However, I promptly went and rolled in the dust and soiled my body and clothes - thus giving misery to my mother; Oh Mother of Infinite Mercy, the delightful one with eyebrows like the bow held my Manmatha, time and time again, you have forgiven my faults.

ஆசையுடன் என் அம்மா என் தலையை வாரி, உடம்புக்கு சந்தனம் பூசி, எனக்கு புது துணிகளை உடுத்தினாள்; உடனே, புழுதியில் உருண்டு விளையாடி உடலை அழுக்காக்கிவிட்டேன்; பரமகருணை-பூரிதாம்பாவே, மன்மதன் தாங்கும் வில்லைப் போன்ற அழகான புருவங்களையுடையவளே, ரம்யமானவளே, நீ தான், மறுபடியும், மறுபடியும், என் தோஷங்களை மன்னித்தாய்.

कालेऽकाले प्रथमतनुजान् प्रेमभाजानपि त्रीन्
रौद्रे क्रूरे हरति पितरौ दुःखमग्नौ तु यौ माम्।
पश्चाज्जातं हसितवदनं श्लिष्टवन्तौ प्रहर्षो
दत्तस्ताभ्यां परमकरुणापूरिताम्ब त्वयैव॥ ५॥

காலேऽகாலே ப்ரதம-தனுஜான் ப்ரேம-பாஜானபி த்ரீன்
ரௌத்ரே க்ரூரே ஹரதி பிதரௌ துःக-மக்னௌ து யௌ மாம்।
பஶ்சாஜ்-ஜாதம் ஹஸித-வதனம் ஶ்லிஷ்டவந்தௌ ப்ரஹர்ஷோ
தத்தஸ்-தாப்யாம் பரமகருணை-பூரிதாம்ப த்வயைவ॥ 5॥

When, at an untimely time, Time, the Lord of Death, took away cruelly and forcefully the first born three beloved sons, my parents were crushed with sadness; finally they embraced me, the later born, the smiling one; to them, Oh Mother of Infinite Mercy, only you gave happiness.

அகாலத்தில், காலன் (யமன்), கொடுமையாகவும், குரூரமாகவும், முதலில் பிறந்த அன்புக்கு பாத்ரமான மூன்று குழந்தைகளையும் அபஹரித்து சென்றதும், எந்த என் பெற்ரோர்கள், அதற்கு பிறகு பிறந்த சிரித்தமுகத்துடன் இருக்கும் என்னை கட்டிக்கொண்டார்களோ, அவ்விருவருக்கும், பரமகருணை-பூரிதாம்பாவே, நீ தான் ஸந்தோஷம் கொடுத்தாய்.

विद्युच्छक्तिज्वलनरहिते दीपिते तैलदीपैर्-
गोमेयादिप्रकृतिवसुभिर् लेपिते प्राङ्गणेऽहम्।
क्रीडासक्तो जनकजननीप्रेमपात्रं व्यहार्षं
त्रातः पुष्टः परमकरुणापूरिताम्ब त्वयाऽहम्॥ ६॥

வித்யுச்சக்தி-ஜ்வலன-ரஹிதே தீபிதே தைல-தீபைர்-
கோமேயாதி-ப்ரக்ருதி-வஸுபிர் லேபிதே ப்ராங்கணேऽஹம்।
க்ரீடா-ஸக்தோ ஜனக-ஜனனீ-ப்ரேமபாத்ரம் வ்யஹார்ஷம்
த்ராத: புஷ்ட: பரமகருணை-பூரிதாம்ப த்வயாऽஹம்॥ 6॥

Beloved to my parents, I roamed and played on the floors of our house, well washed with cow manure and other natural materials, and in the hallways, lighted merely with oil lamps and not by electricity; Oh Mother of Infinite Mercy, you protected me and nourished me.

மின்சாரவிளக்குகள் இல்லாமல், (மண்)எண்ணை விளக்குகள் ஏற்றிய வீட்டில், கோமேயம் போன்று இயர்க்கை வஸ்துகளால் மெழுகப்பட்ட தரையில், தாய்தகப்பன் இருவரருடைய அன்புபாத்ரமான நான், விளையாடிக்கொண்டிருந்-தேன்; பரமகருணை-பூரிதாம்பாவே, உன்னல் தான் நான் காக்கப்பட்டேன், போஷிக்கப்பட்டேன்.

छिद्रं वासो मम भवतु वा वस्तु वा न्यूनमद्यं
दारिद्र्यं वा प्रभवतु गृहे गर्हितो वा कुमित्रैः।
पित्रोः प्रेम्णा न कृपणदशा बाधदा मे कथञ्चित्
त्रातः पुष्टः परमकरुणापूरिताम्ब त्वयाऽहम्॥ ७॥

சித்ரம் வாஸோ மம பவது வா வஸ்து வா ந்யூனமத்யம்
தாரித்ர்யம் வா ப்ரபவது க்ருஹே கர்ஹிதோ வா குமித்ரை:।
பித்ரோ: ப்ரேம்ணு ந க்ருபண-தஶா பாததா மே கதஞ்சித்
த்ராத: புஷ்ட: பரமகருணை-பூரிதாம்ப த்வயாऽஹம்॥ 7॥

My clothes may have been tattered; there may have been very little to eat; poverty may have been prevailing in the house; I might have been taunted by my bad friends. However, by the love of my parents, none of these difficult conditions bothered me a bit; Oh Mother of Infinite Mercy, you protected me and nourished me.

என்னுடைய துணிகள் கிழிந்தலாக இருக்கட்டும், சாப்பிடுவதற்கு பொருள் கம்மியாக இருக்கட்டும், வீட்டிலே தாரித்ரியம் ப்ரபலமாக இருக்கட்டும், துஸ்ஸ்நேகிதர்கள் என்னே திட்டட்டும்; என்னுடைய இந்த ஈன தசை, பெற்ரேர் அன்பினுல் மட்டுமே, என்னே எந்த விதத்திலும்ம் பாதிக்கவில்லே; பரமகருணை-பூரிதாம்பாவே, உன்னுல் தான் நான் காக்கப்பட்டேன், போஷிக்கப்பட்டேன்.

ज्ञानं विद्यां वितरति तदा पाठशालागृहेषु
प्रज्ञापूर्णे पटुगुरुगणे खेलने हा ममास्था।
वारं वारं परमकरुणापूरिताम्ब त्वया मे
दोषा मृष्टा वनजनयने ज्ञानसाम्राज्यदात्रि॥ ८॥

ஜ்ஞானம் வித்யாம் விதரதி ததா பாடஶாலா-க்ருஹேஷு
ப்ரஜ்ஞாபூர்ணே படு-குரு-கணே கேலனே ஹா மமாஸ்தா।
வாரம் வாரம் பரமகருணை-பூரிதாம்ப த்வயா மே
தோஷா ம்ருஷ்டா வனஜநயனே ஜ்ஞானஸாம்ராஜ்ய-தாத்ரி॥

When my very skilled and highly knowledgeable teachers were imparting knowledge and wisdom to me in school, alas, I was only interested in play; Oh Mother of Infinite Mercy, lotus-eyed one, the giver of a world of wisdom, time and time again, you have forgiven my faults.

பாடசாலேயில் அதி மேதாவியும் சொல்லிக்கொடுப்பதில் வள்ளவர்களுமான உபாத்தியார்கள் என்க்கு ஞானமும் படிப்பும் சொல்லிக்கொடுக்கும் பொழுது, விலேயாட்டிலல்லவா எனக்கு ஆசை இருந்தது; பரமகருணை-பூரிதாம்பாவே, கமலம் போன்ற நயனமுள்ளவளே, ஞான ஸாம்ராஜ்யம் தருபவளே, நீ தான், மறுபடியும், மறுபடியும், என் தோஷங்களே மன்னித்தாய்.

पश्चाज्जातान् मदनु चतुरः खेलनासक्तबालान्
दृष्ट्वा यौ वै मुदितपितरौ त्वद्दयापात्रभूतौ।
वारं वारं परमकरुणापूरिताम्ब प्रहर्षो
दत्तस्ताभ्यां हसितवदनेऽपत्यदात्रि त्वयैव॥ ९॥

பஶ்சாஜ்-ஜாதான் மதனு சதுர: கேலனஸக்த-பாலான்
த்ருஷ்ட்வா யௌ வை முதித-பிதரௌ த்வத்-தயா-பாத்ர-பூதௌ।
வாரம் வாரம் பரமகருணை-பூரிதாம்ப ப்ரஹர்ஷோ
தத்தஸ்-தாப்யாம் ஹஸித-வதனேऽபத்ய-தாத்ரி த்வயைவ॥ 9॥

My parents, who were blessed with your kindness, were happy seeing the four boys, born after me, playing with one another; to them, Oh Mother of Infinite Mercy, with a smiling face, giver of children, only you gave happiness.

எனக்கு பின் பிறந்த நாங்கு பாலர்கள் விலேயாட்டில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருப்பதைக் கண்டு, உன் தயையின் பாத்ரமான என் பெற்ரேர்கள், ஸந்தோஷப்பட்டார்கள்; பரமகருணை-பூரிதாம்பாவே, சிரித்த முகமுடையவளே, குழந்தைகளே தரும் தைவமே, நீ தான் அவ்விருவருக்கும் ஸந்தோஷம் கொடுத்தாய்.

हुब्लीपुर्यां मम निवसतो देववाणी कथं वा
पाद्या भूयादिति कलयतोः प्रेरणात्ते तदाऽऽयात्।
मङ्गल्वेदी सुकुशलगुरुर् मोददायी स पित्रोस्-
त्राताः सर्वे परमकरुणापूरिताम्ब त्वयैव॥ १०॥

ஹுப்லீ-புர்யாம் மம நிவஸதோ தேவவாணீ கதம் வா
பாட்யா பூயாதிதி கலயதோ: ப்ரேரணத்தே ததாऽऽயாத்।
மங்கல்வேதீ ஸு-குஶல-குரு: மோத-தாயீ ஸ பித்ரோஸ்-
த்ராதா: ஸர்வே பரமகருணை-பூரிதாம்ப த்வயைவ॥ 10॥

When my parents were worrying how Sanskrit could be taught to me, living as I was in Hubli, the great guru, Sri Balacharya Mangalvedi appeared there, impelled by your wish, and gave them happiness; Oh Mother of Infinite Mercy, every body is protected by you alone.

ஹுப்லீ என்னும் ஊரில் நான் இருந்த பொழுது, எனக்கு தேவ வாணீயான ஸம்ஸ்க்ருதம் எப்படி சொல்லி-கொடுக்கப்படும் என்று என் பெற்ரேர்கள் கவலேப் பட்டுக்கொண்டிருந்த ஸமயத்தில், உன் பிரேரணேயால் அதி குசல குருவான பாலாசார்ய மங்கல்வேதி, அவர்களுக்கு ஸந்தோஷம் கொடுத்துக்கொண்டு, அங்கு வந்தார்; யாவரும், பரமகருணை-பூரிதாம்பாவே, உன்னுல் தான் காப்பாற்றப்படுகிரார்கள்.

चेन्नापुर्यां पठितुमपि नु प्रोद्यतो यावदासम्
तावत् पापिन्निति*बहुविधं गर्हितस्तर्जितोऽहम्।
किं वा जाने द्रविडजनताहृन्निविष्टं विषं तत्-
त्रातः पुष्टः परमकरुणापूरिताम्ब त्वयाऽहम्॥ ११॥

சென்னு-புர்யாம் படிதுமபி நு ப்ரோத்யதோ யாவதாஸம்
தாவத் பாபின்னிதி†பஹு-விதம் கர்ஹிதஸ்-தர்ஜிதோऽஹம்।
கிம் வா ஜானே த்ரவிட-ஜனதா-ஹ்ருன்னிவிஷ்டம் விஷம் தத்-
த்ராத: புஷ்ட: பரமகருணை-பூரிதாம்ப த்வயாऽஹம்॥ 11॥

When I came to Chennai and began my studies, I was called sinner (**alit:* पाप्पान् wretched brahmin) and taunted and hated. What did I know of the poison residing in the hearts of the people of the Dravidian movement; Oh Mother of Infinite Mercy, you protected me and nourished me.

சென்னேயில் படிப்பதற்காக நான் வந்த பொழுது, என்னே பாபி (†*alit:* पाप्पान् பாபான்)என்று கூப்பிட்டார்கள்; இவ்விதம்

நான் பயமுருத்தப்பட்டேன், வெறுக்கப்பட்டேன். திராவிட இயக்கத்தாரின் ஹிருதயங்களில் இருக்கும் விஷத்தைப் பற்றி எனக்கு என்ன தெரியும்? பரமகருணை-பூரிதாம்பாவே, உன்னால் தான் நான் காக்கப்பட்டேன், போஷிக்கப்பட்டேன்.

सर्पो याति द्विजकुलयुवा याति चेदेककालं
सर्पं त्यक्त्वा द्विजकुलवरं तत्क्षणं मारय त्वम्।
इत्थं द्वेषाऽहिविषवमतो दृष्टवान् भीतभीतः
सोऽहं त्रातः परमकरुणापूरिताम्ब त्वयैव॥ १२॥

ஸர்போ யாதி த்விஜ-குல-யுவா யாதி சேத்-ஏககாலம்
ஸர்பம் த்யக்த்வா த்விஜ-குல-வரம் தத்-க்ஷணம் மாரய த்வம்।
இத்தம் த்வேஷாऽஹிவிஷ-வமதோ த்ருஷ்டவான் பீத-பீத:
ஸோऽஹம் த்ராத: பரமகருணை-பூரிதாம்ப த்வயைவ।। 12।।

When I was scared and frightened by seeing people filled with snake venom of hate saying "If a serpent is moving and at the same time if you see that a Brahmin boy is also moving, then let the serpent go, but kill the Brahmin immediately," Oh! Mother of Infinite Mercy, you alone came and saved me.

பாம்பு விஷம் நிரம்பிய ஜனங்கள் ''பாம்பைக் கண்டால் பாப்பானைக் கண்டால், பாப்பானை அந்த க்ஷணமே கொன்றுவிடு, பாம்பை விட்டு விடு'' என்று கத்துவதைக் கேட்டு நான் பயந்து பயந்து போனேன். பரமகருணை-பூரிதாம்பாவே, அப்பேற்பட்ட என்னை நீ தான் வந்து காப்பாத்தினாய்.

द्वेषापूर्णैः कतिकतिविधं मद्विधे दह्यमाणे
सम्पद्युक्ता वयमिति धिया शक्तिमन्तो जना ये।
तूष्णीमासन् स्वजनविमुखास्तापितास्तेऽपि पश्चात्-
त्राताः सर्वे परमकरुणापूरिताम्ब त्वयैव॥ १३॥

த்வேஷாபூர்ணை: கதி-கதி-விதம் மத்விதே த்ருஹ்யமாணே
ஸம்பத்யுக்தா வயமிதி தியா ஶக்திமந்தோ ஜனா யே।
தூஷ்ணீமாஸன் ஸ்வஜன-விமுகாஸ் தாபிதாஸ் தேऽபி பஶ்சாத்-
த்ராதா: ஸர்வே பரமகருணை-பூரிதாம்ப த்வயைவ।। 13।।

The very powerful people, who were content that they had reached their wealthy status, who stood silent and who turned their faces away from their own people, when people like me were being persecuted in many many ways by gangs spewing hate, were themselves persecuted afterwards. Oh! Mother of Infinite Mercy, every one is saved by you.

எந்த பலசாலியான நபர்கள், எங்களிடம் நிறைய ஸம்பத் இருக்கிறது என்ற எண்ணத்துடன், த்வேஷம் கூடிய ஜனங்களால் என்னைப் போன்றவர்கள் பலவிதமாக கஷ்டம் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது, தம்மைச்சேர்ந்த மனிதர்களிடம் பராமுகமாக கம்மென்று இருந்தார்களோ, அவர்களே பிறகு அதே ஜனங்களால் கஷ்டம் படும்படியாக வந்தது. பரமகருணை-பூரிதாம்பாவே - உன்னால் தான் எல்லோரும் காப்பாற்றப்படுகிறார்கள்.

मुत्तुस्वामीत्यभिहितगुरुर्नागतः संस्कृतस्य
स्तब्धा शिक्षेत्यधिगमनतो द्राविडोक्त्याश्च कक्षम्।
विष्टो यावद्द्रविडगुरुणा ह्यार्यभाषातुषस्त्वं
तद्रीत्याऽऽक्षिप्तः परमकरुणापूरिताम्बोत्तरं किम्॥ १४

முத்துஸ்வாமீத்யபிஹிதகுருர்-நாகத: ஸம்ஸ்க்ருதஸ்ய
ஸ்தப்தா ஶிக்ஷேத்யதிகமனதோ த்ராவிடோக்த்யாஶ்ச கக்ஷம்।
விஷ்டோ யாவத்-த்ரவிட-குருணை ஹ்யார்ய-பாஷா-துஷஸ்-த்வம்
தத்-ரீத்யாऽऽக்ஷிப்த: பரமகருணை-பூரிதாம்போத்தரம் கிம்।। 14।।

मुत्तुस्वामीत्यभिहितगुरुः न आगतः = मुत्तुस्वामिनामगुरुः अद्य न आगतः, संस्कृतस्य शिक्षा स्तब्धा = तस्मात् संस्कृत-भाषापाठः अद्य न भवति, इति अधिगमनतः = एवन् बुध्यमानात्, द्राविडोक्त्याश्च कक्षं विष्टो यावत् = तस्मात् संस्कृत-पठन-कालावधिकालः द्राविडभाषाकक्षे यापितव्यः इति पूर्वमेव प्रकटितविधिं अनुसृत्य यावत् द्रविडभाषाकक्षं प्राविशं तावत्, आर्यभाषातुषः त्वं हि = त्वं केवलं आर्यभाषापठितृतुषः, ननु द्रविडभाषापठनयोग्यः, अथ एव तुषसमानः, तद्रीत्या द्रविडगुरुणा आक्षिप्तः = द्रविडगुरुणा (मदर्शनमात्रेण कुपितः) एवंविधं अहं निन्दितः, परमकरुणापूरिताम्ब उत्तरं किं = हे परमकौर्णापूरिताम्ब! एतस्मिन् अवस्थे मम किं वा उत्तरं?

Our Sanskrit teacher, Sri Muttuswami, has not come to school today and therefore our Sanskrit classes will not meet. Following the previously well-laden rules, as I entered the Tamil class, the Tamil teacher mocked me and scolded me "you are only a chaff of a Sanskrit student". Oh Mother of Infinite Mercy! What answer do I get?

இன்று நம் ஸம்ஸ்கிருத வாத்தியார் ஸ்ரீ முத்துஸ்வாமி வரவில்லை. அதனால் ஸம்ஸ்கிருத பாடம் கிடையாது என்று தெரிந்தவுடன், பள்ளிக்கூட விதிகளை அநுசரித்து, நான் தமிழ் வகுப்புக்குள் நுழையும்பொழுது, அந்த தமிழ் வாத்தியார் என்னைப்பார்த்து ''நீ ஸம்கிருதம் படிக்கும் தூசு தானே'' என்று ஏளனமாக திட்டினார். பரமகருணை-பூரிதாம்பாவே எனக்கு என்ன பதில்?

त्वद्वीक्षांशप्रबलमहिमस्पर्शजुष्टं तनूजं
संश्लिष्टौ यौ दयितपितरावादिमश्रेणिभाजम्।
वारं वारं परमकरुणापूरिताम्ब प्रहर्षो
दत्तस्ताभ्यां रुचिरचिबुके हर्षदात्रि त्वयैव॥ १५॥

த்வத்-வீக்ஷாம்ஶ-ப்ரபல-மஹிம-ஸ்பர்ஶ-ஜுஷ்டம் தனூஜம்
ஸம்ஶ்லிஷ்டௌ யௌ தயித-பிதராவாதிம-ஶ்ரேணி-பாஜம்।
வாரம் வாரம் பரமகருணா-பூரிதாம்ப ப்ரஹர்ஷோ
தத்தஸ்-தாப்யாம் ருசிர-சிபுகே ஹர்ஷ-தாத்ரி த்வயைவ॥ 15॥

Brushed by the powerful force of a slight glance from you, I received the first rank at school and was embraced by my beloved parents; to them, Oh Mother of Infinite Mercy, with a beautiful chin, the giver of happiness, only you gave happiness.

உன்னுடைய கடாக்ஷத்தின் ஒரு சிறு பாகத்தின் ப்ரபலமான மகிமையின் ஸ்பர்சம் பட்டதின் காரணத்தால், பள்ளியில் முதல்வனுக தேறின என்னை, அன்புடைய என் பெற்ரோர்கள் கட்டிக்கொண்டனர்; பரமகருணா-பூரிதாம்பாவே, அழகான கன்னமுடயவளே, ஸந்தோஷம் தருபவளே, நீ தான் அவ்விருவருக்கும் ஸந்தோஷம் கொடுத்தாய்.

विद्याशालोत्तरणकरणात् किं करोमीति मूढं
गच्छोर्ध्वं त्वं पठितुमिति मां पद्मनाभस्वरूपम्।
धृत्वाऽवादीर् मधुरवचने मञ्जुकण्ठे मनोज्ञे
त्रातः पुष्टः परमकरुणापूरिताम्ब त्वयाऽहम्॥ १६॥

வித்யா-ஶாலோத்தரண-கரணத் கிம் கரோமீதி மூடம்
கச்சோர்த்வம் த்வம் படிதுமிதி மாம் பத்மநாப-ஸ்வரூபம்।
த்ருத்வாऽவாதீர் மதுர-வசனே மஞ்ஜுகண்டே மனோஜ்ஞே
த்ராத: புஷ்ட: பரமகருணா-பூரிதாம்ப த்வயாऽஹம்॥ 16॥

When I passed high school, I did not not know what to do further; at that time you took the form of Sri Padmanabha Mudaliyar and said to me "proceed further for higher studies"; Oh Mother of Infinite Mercy, the one with sweet words, the one with sweet voice, the delightful one, you protected me and nourished me.

பள்ளிகூடம் தேறின பிறகு மேற்கொண்டு என்ன செய்வது என்று வழி தெரியாமல் இருந்த பொழுது, நீ தான், ஸ்ரீ பத்மநாப முதலியார் ஸ்வரூபத்தில் வந்து ''மேல் கொண்டு படிக்க போ'' என்று எனக்கு சொன்னாய்; பரமகருணா-பூரிதாம்பாவே, மதுரமாக பேசுபவளே, மதுரமான வார்தைகளை உடையவளே, மனதுக்கு இணியவளே, உன்னால் தான் நான் காக்கப்பட்டேன், போஷிக்கப்பட்டேன்.

यन्त्रज्ञानं ह्यधिगमनतः प्राप्नुयां कर्मचारि-
स्थानं मत्वा तदनुमतये पत्रकं याचमानः।
तुभ्यं दत्तं द्रविडपुरुषाकारयोक्तस्त्वयेत्थं
पत्रं व्यर्थं परमकरुणापूरिताम्ब प्रवीणे॥ १७॥

யந்த்ரஜ்ஞானம் ஹ்யதிகமனத: ப்ராப்நுயாம் கர்மசாரி-
ஸ்தானம் மத்வா ததனுமதயே பத்ரகம் யாசமான:।
துப்யம் தத்தம் த்ரவிடபுருஷாகாரயோக்தஸ்த்வயேத்தம்
பத்ரம் வ்யர்தம் பரமகருணாபூரிதாம்ப ப்ரவீணே॥ 17॥

I asked for an admission form for entrance into Engineering thinking that by studying it I will be able to get a paying job. Oh! Mother of Infinite Mercy, You came in the form of Dravidian person and artfully said "If I gave this admission form to you it will be useless (you know that already)."

பரமகருணா-பூரிதாம்பாவே, கெட்டிக்காரியே! யந்த்ரக்ஞானம் (Engineering) படித்தால் நல்ல வேலை கிடைக்கும் என்ற எண்ணத்துடன் அந்த படிப்பில் சேருவதற்கு உண்டான அனுமதி பத்ரம் (admission form) வேண்டி கேட்கும் பொழுது, நீ தான் த்ரவிடபுருஷ ரூபத்தில் வந்து ''இந்த பத்ரத்தை உனக்குக் கொடுப்பது வெறும் வீண்தானே -- (நீ இந்த பத்ரத்துக்குக்கூட ஸமானம் இல்லையே)'' என்று சொன்னாய்.

ब्रूहि त्वं वा यदि यदि न वा क्रैस्तवेयोऽसि तत्ते
रास्यज्ञानप्रपठनविधौ द्रव्यदानं करिष्ये।
इत्युक्तोऽहं सितपटधराकारया वा न दिष्टः
संख्याशास्त्रं परमकरुणापूरिताम्ब त्वयैव॥ १८॥

ப்ரூஹி த்வம் வா யதி யதி ந வா க்ரைஸ்தவேயோऽஸி தத்தே
ராஸ்யஜ்ஞானப்ரபடனவிதௌ த்ரவ்யதானம் கரிஷ்யே।
இத்யுக்தோऽஹம் ஸிதபடதராகாரயா வா ந திஷ்ட:
ஸங்க்யாஶாஸ்த்ரம் பரமகருணாபூரிதாம்ப த்வயைவ॥ 18॥

Oh! Mother of Infinite Mercy, did you not come in the form of a person with a white cloak and said " 'Tell me if you are or you are not a Christian,' then I will help you with a scholarship to study Chemistry" and in the process, directed me towards Statistics? The repetition of the word यदि in "यदि यदि न वा" shows the agitation in the voice.

பரமகருணாபூரிதாம்பாவே! நீ அல்லவா வெள்ளை துனி அணிந்த ரூபத்தில் வந்து ''நீ கிருஸ்தவனு இல்லையா என்று சொல்லு சொல்லு -- ரஸாயணம் (Chemistry) படிக்க நான் உனக்கு உதவி செய்வேன்'' என்று கூறி எனக்கு புள்ளியல் (Statistics) படிப்பு இருக்கும் பக்கத்தைக் காட்டினாய்.

यावद्विद्यालयकुलगुरुं द्रष्टुकामोऽभिधावं
तावद्वस्त्रं खगकलुषितं पादलग्नप्रदीर्णम् ।
सुची दत्ता वसनसिवने धीवरारूपया मे
त्रातः पुष्टः परमकरुणापूरिताम्ब त्वयाऽहम्॥ १९ ॥

யாவத்வித்யாலயகுலகுரும் த்ரஷ்டுகாமோऽபிதாவம்
தாவத்வஸ்த்ரம் ககலுஷிதம் பாதலக்னப்ரதீர்ணம்।
ஸூசீ தத்தா வஸனஸிவனே தீவராரூபயா மே
த்ராத: புஷ்ட: பரமகருணபூரிதாம்ப த்வயாऽஹம்॥ 19॥

Oh! Mother of Infinite Mercy, you came in the form of a fisher-woman and gave me a needle to sew my dhoti which tore by getting caught in my foot and was soiled by a bird, as I was rushing to see the principal of (Presidency) College.

மாகாண கல்லூரி குலகுருவை Principal-யைப் பார்க்க பொகும்பொழுது ஒரு பக்ஷியின் மலம் மேலே விழுந்து (கால் தடுக்கி) கட்டிக்கொண்டிரிந்த வேஷ்டி கிழிந்தவுடன் பரமகருணபூரிதாம்பாவே, நீ தான் ஒரு செம்படவமகள் ரூபத்துடன் வந்து எனக்கு துணி தைக்க ஒரு ஊசி கொடுத்தய்.

संख्याशास्त्राध्ययनविषये द्रव्यहीने विषण्णे
रक्षामि त्वामिति मधुगिरा रामकृष्णस्वरूपम् ।
धृत्वाऽवादीरभयवरदे मद्विधक्षेमकांक्षे
त्रातः पुष्टः परमकरुणापूरिताम्ब त्वयाऽहम्॥ २० ॥

ஸங்க்யா-ஶாஸ்த்ராத்யயன-விஷயே த்ரவ்ய-ஹீனே விஷண்ணே
ரக்ஷாமி த்வாமிதி மது-கிரா ராமக்ருஷ்ண-ஸ்வரூபம்।
த்ருத்வாऽவாதீர்-அபய-வரதே மத்வித-க்ஷேம-காங்க்ஷே
த்ராத: புஷ்ட: பரமகருண-பூரிதாம்ப த்வயாऽஹம்॥ 20॥

When I wanted to go on to study Statistics Honours and was desolate because I did not have money for it, you came in the form of Sri P. Ramakrishnan and with sweet words, said "I will help you"; Oh Mother of Infinite Mercy, the one who gives the boon of freedom from fear, the one who works for the welfare of people like me; you protected me and nourished me.

புள்ளியல் (Statistics) பட்டிக்கவேண்டும் என்ற ஸமயத்தில், பணமில்லமல் கஷ்டப்படும் பொழுது, ஸ்ரீ P. ராம-கிருஷ்ணன் ஸ்வரூபத்தில் வந்து என்னிடம் ''உன்னை நான் காப்பாற்றுகிறேன்'' என்று தேன் போன்ற இனிய வார்தைகளை சொன்னய்; பரமகருண-பூரிதாம்பாவே, அபயவரம் கொடுப்பவளே, என்னைப் போன்றவற்களின் க்ஷேமத்திற்காக உழைப்ப-வளே, உன்னல் தான் நான் காக்கப்பட்டேன், போஷிக்கப்பட்டேன்.

संख्याशास्त्राध्ययनसमये प्रायशोऽब्दे तृतीये
रोगैः क्लिष्टे विकटरजनावन्ततो नष्टसंज्ञे ।
नञ्जुण्डैय्याऽभिहितभिषजो रूपमाश्रित्य तूर्णं
दत्ता संज्ञा परमकरुणापूरिताम्ब त्वया मे॥ २१॥

ஸங்க்யா-ஶாஸ்த்ராத்யயன-ஸமயே ப்ராயஶோऽப்தே த்ருதீயே
ரோகை: க்லிஷ்டே விகட-ரஜனிவந்ததோ நஷ்டஸம்ஜ்ஞே।
நஞ்ஜுண்டைய்யாऽபிஹித-பிஷஜோ ரூபமாஶ்ரித்ய தூர்ணம்
தத்தா ஸம்ஞா பரமகருண-பூரிதாம்ப த்வயா மே॥ 21॥

When I suffered almost all the time during the cruicial third year of my Statisitcs Honours from an illness (an allergic condition producing rashes on my body in the evenings, when I most wanted to study,) and when I finally fell down unconscious during that frightening night, Oh Mother of Infinite Mercy, you came in the form of the doctor called Dr. Nanjundiah, and quickly brought me back to consciousness.

நான் Statistics Honours படித்துக்கொண்டிருக்கும் அந்த முக்யமான மூன்ருவது வர்ஷத்தில், ஸதா allergy என்னும் வியாதியால் (ஒவ்வொரு சாயங்காலமும், படிக்கவேண்டிய ஸமயத்தில், உடம்பு முழுவதும் தத்து தத்தாக வரும் வியாதியால்) கஷ்டப்படும்பொழுதும், பிறகு கடைசியில் அந்த பயங்கர ராத்ரியில் நினைவு இழந்து விழுந்த பொழுது, பரமகருண-பூரிதாம்பாவே, நீ தான் நஞ்ஜுண்டைய்யா என்ற பெயர் கொண்ட மருத்வரின் ரூபம் எடுத்துக்கொண்டு வந்து எனக்கு உடனடியாக நினைவு திருப்பிக்கொடுத்தாய்.

आविष्कारप्रयतनकरः स्यां कदा वेति दूनं
राधाकृष्णस्तव हि विधिनाऽऽह्वास्त मां तत्सकाशम् ।
वारं वारं परमकरुणापूरिताम्ब त्वयाऽहं
त्रातः पुष्टः किसलयकरे कम्बुकण्ठे सुशीले॥ २२॥

ஆவிஷ்கார-ப்ரயதன-கர: ஸ்யாம் கதா வேதி தூனம்
ராதாக்ருஷ்ணஸ் தவ ஹி விதினாऽஹ்வாஸ்த மாம் தத்ஸகாஶம்।
வாரம் வாரம் பரமகருண-பூரிதாம்ப த்வயாऽஹம்
த்ராத: புஷ்ட: கிஸலய-கரே கம்பு-கண்டே ஸுஶீலே॥ 22॥

At a time when I was sad worrying whether I will ever become a research scholar, Dr. C. Radhakrishna Rao, pursuant to your command, called me to his place (as a research scholar); Oh Mother of Infinite Mercy, with hands like tender sprouts, with a neck of the colour of a conch, paragon of good behaviour, again and again, you protected and nourished me.

நான் ஒரு ரிஸர்ச் ஸ்காலர்-ஆக (ஆராய்ச்சி மாணவனாக) (research scholar) அகுவேனு மாட்டேனு என்று துக்கப்பட்டிக்கொண்டிருந்த ஸமயத்தில், உன் கட்டளையினால், Dr. C. ராதாகிருஷ்ண ராவ் என்னை அவரிடம் (இந்தியன் ஸ்டாடிஸ்டிகல் இன்ஸ்டிடியூட்டிற்கு) அழைத்துக்கொண்டார்; பரமகருணை-பூரிதாம்பாவே, இலை துளிர்கள் போன்ற கரங்களை கொண்டவளே, சங்கு போன்ற கழுத்துடையவளே, நல்ல ஶீலமுடையவளே, உன்னால் தான் நான், மறுபடியும், மறுபடியும், காப்பாற்றப்பட்டேன், போஷிக்கப்பட்டேன்.

चापिल्शृङ्गे बहुहिमवृते पूर्वलान्सिङ्गपौरे
स्टान्पोर्डाख्ये कपिलमुनिना पावितारण्यदेशे।
विद्यान्वेषी ननु समचरं विश्वविद्यालयेषु
त्रातः पुष्टः परमकरुणापूरिताम्ब त्वयाऽहम्॥ २३॥

சாபில்ஶ்ருங்கே பஹுஹிமவ்ருதே பூர்வலான்ஸிங்கபௌரே
ஸ்டான்போர்டாக்யே கபிலமுனினு பாவிதாரண்யதேஶே।
வித்யான்வேஷீ நனு ஸமசரம் விஶ்வவித்யாலயேஷு
த்ராத: புஷ்ட: பரம-கருணை-பூரிதாம்ப த்வயாऽஹம்॥ 23॥

Indeed, even as I wandered around the universities in Chapel Hill, NC, the snow covered city of East Lansing, MI and Stanford, CA in the land of the forests purified by the sage Kapila (= California) as a research scholar, Oh Mother of Infinite Mercy, you protected me and nourished me.

சாப்பில் ஹில்லிலும், நிறைய பனி பேயும் கிழக்கு லான்ஸிங்கிலும், கபில முனிவரால் புனிதமாக்கப்பட்ட அரண்யதேசத்தில் இருக்கும் ஸ்டான்போர்டிலும் இருக்கும் பல்கலாசாலைகளில், நான் ஒரு ஆராய்ச்சி மாணவனாக சுற்றிக்-கொண்டிருக்கும்பொழுது, பரமகருணை-பூரிதாம்பாவே, உன்னால் தான் நான் காக்கப்பட்டேன், போஷிக்கப்பட்டேன்.

बृन्दानाम्न्या मृदुतमकरं रामचन्द्रः सुशीलो
ज्ञाना चेमौ परिणयमहे मत्करे न्यस्तवन्तौ।
तौ मत्पित्रोः सपरिजनयोर् मोदमापादयन्तौ
त्राताः सर्वे परमकरुणापूरिताम्ब त्वयैव॥ २४॥

ப்ருந்தா-நாம்ன்யா ம்ருது-தம-கரம் ராமசந்த்ர: ஸுஶீலோ
ஜ்ஞானு சேமௌ பரிணய-மஹே மத்-கரே ந்யஸ்தவந்தௌ।
தௌ மத்பித்ரோ: ஸபரிஜனயோர் மோதமாபாதயந்தௌ
த்ராதா: ஸர்வே பரமகருணை-பூரிதாம்ப த்வயைவ॥ 24॥

Sri Ramachandran, of good conduct, and Gnanambal, placed the tender soft hand of Brinda in my hand in a grand wedding event; they gave immense pleasure to my parents and their relatives. Oh Mother of Infinite Mercy, every body is protected by you alone.

பிருந்தா என்பவளின் மென்மையான கரத்தை, நல்ல ஶீலம் கொண்ட ஶ்ரீ ராமசந்திரரும் ஶ்ரீமதீ ஞானும்பாளும் நடத்திய மஹத்தான கல்யாண உத்ஸவத்தில், எனக்கு பாணிக்ரஹணம் செய்துகொடுத்தார்கள். அவர்கள் என் பெற்ரோருக்கும் அவர்களை சூழ்ந்தவர்களுக்கும் நிறைய ஸந்தோஷம் கொடுத்தார்கள். யாவரும், பரமகருணை-பூரிதாம்பாவே, உன்னால் தான் காப்பாற்றப்படுகிரார்கள்.

तस्माज्जातस् तव करुणया सुन्दरो नाम बालो
बृन्दाया मे प्रियतमशिशुः सुन्दरस्मेरयुक्तः।
मातुर्वर्गाः पितुरभिजना यस्य जाताः सुतुष्टास्-
त्राताः सर्वे परमकरुणापूरिताम्ब त्वयैव॥ २५॥

தஸ்மாஜ்-ஜாதஸ் தவ கருணயா ஸுந்தரோ நாம பாலோ
ப்ருந்தாயா மே ப்ரியதம-ஶிஶு: ஸுந்தர-ஸ்மேர-யுக்த:।
மாதுர்-வர்கா: பிதுரபிஜனு யஸ்ய ஜாதா: ஸுதுஷ்டாஸ்-
த்ராதா: ஸர்வே பரமகருணை-பூரிதாம்ப த்வயைவ॥ 25॥

By your grace, our dearest son named Sunder, with a smiling face, was born to Brinda and me, to the rejoicement of all his mother's relatives and all his father's relatives; Oh Mother of Infinite Mercy, every body is protected by you alone.

அதிலுருந்து, உன்னிடைய கருணையால், பிருந்தாவுக்கும் எனக்கும் ஸுந்தர் என்னும் இனிய புன்சிருப்புமுகம்கூடிய அன்புக்குறிய பாலன் பிறந்தான்; அவனுடைய அம்மா வர்கம் சேர்ந்தவர்களும், அவனுடைய அப்பா வர்கம் சேர்ந்தவர்-களும் அதிக ஸந்தோஷம் அடைந்தார்கள். யாவரும், பரமகருணை-பூரிதாம்பாவே, உன்னால் தான் காப்பாற்றப்படுகிரார்கள்.

आगच्छेह त्वमिति बहुधाऽमेरिकेयैस्तु हूतो
कल्कत्तायां बहुविधतपैः क्लिश्यमानश्च यावत्।
मन्दं मन्दं समभवमहो तल्लहासीनिवासी
त्राताः पुष्टः परमकरुणापूरिताम्ब त्वयाऽहम्॥ २६॥

ஆகச்சேஹ த்வமிதி பஹுதாऽமேரிகேயைஸ்து ஹூதோ
கல்கத்தாயாம் பஹுவிததபை: க்லிஶ்யமானஶ்ச யாவத்।
மந்தம் மந்தம் ஸமபவமஹோ தல்லஹாஸீ நிவாஸீ
த்ராத: புஷ்ட: பரமகருணைபூரிதாம்ப த்வயாऽஹம்॥ 26॥

Often being invited with words like "Come and join us here" by American universities, and after discovering that life in Calcutta was becoming difficult for several reasons, I came to America and slowly over the years, surprise!, I

began to feel like a resident of Tallahassee, FL. Oh Mother of Infinite Mercy, you protected me and nourished me.

''இந்கே வந்து எங்களுடன் சேர்ந்துக்கொள்'' என்று அடிக்கடி அமேரிகாவில் இருப்பவர்களால் அழைக்கப்பட்டதாலும், கல்கத்தாவில் வாழ்கை போகப்போக பல விதமாக கஷ்டமாகிக்கொண்டிருப்பதைக் கண்டும், நான் அமேரிகா வந்து, மெள்ள மெள்ள, தல்லஹாஸீ-வாஸீ ஆனேன் என்பதே ஒரு ஆச்சர்யம். பரமகருணை-பூரிதாம்பாவே, உன்னல் தான் நான் காக்கப்-பட்டேன், போஷிக்கப்பட்டேன்.

अस्मन्नीतस् तव हि निकटे नाचिरात् किन्नु कालाद्-
दान्तः शान्तो मृदुतमनयो रामचन्द्रस् त्वयैव।
प्रष्टुं त्वां वा प्रति तव बहुप्रौणलीला वयं के
सर्वानस्मान् परमकरुणापूरिताम्ब प्रशाधि॥ २७॥

அஸ்மந்-நீதஸ் தவ ஹி நிகடே நாசிராத் கிந்நு காலாத்-
தாந்த: ஶாந்தோ ம்ருது-தம-நயோ ராமசந்த்ரஸ் த்வயைவ।
ப்ரஷ்டும் த்வாம் வா ப்ரதி தவ பஹு-ப்ரௌண-லீலா வயம் கே
ஸர்வான்-அஸ்மான் பரமகருணை-பூரிதாம்ப ப்ரஶாதி॥ 27॥

Within a very short time, did you not take away the calm, mild and soft mannered Sri Ramachandran, to be near with you? Who are we to question your many clever ways? Rule over us, Oh Mother of Infinite Mercy.

சிறு காலத்திற்குள் அடக்கமான சுபாவம் கொண்டவரும், ஶாந்த ஸ்வபாவம் கொண்டவருமான ஸ்ரீ ராமசந்திரர் எங்களிடமிருந்து உன்னிடத்துக்கு உன்னல் அழைக்கப்பட்டுவிட்டார், அல்லவா? உன்னையோ அல்லது உன்னுடைய சாதுர்யமான லீலைகளைப்பற்றியோ விசாரிப்பதற்கு நாங்கள் யார்? பரமகருணை-பூரிதாம்பாவே, எங்களை எல்லாம் நீ அரசாளுவாயாக.

नित्यानाम्नी दयितदुहिता नित्यतोषप्रदात्री
कामाक्षि त्वत्प्रणयमहता नौ नु जाता सुरम्या।
वारं वारं परमकरुणापूरिताम्ब त्वयैव
त्राताः सर्वे नटननिपुणे कामकेलीवनीषु॥ २८॥

நித்யா-நாம்னீ தயித-துஹிதா நித்யதோஷ-ப்ரதாத்ரீ
காமாக்ஷி த்வத்-ப்ரணயமஹதா நௌ நு ஜாதா ஸ்வரம்யா।
வாரம் வாரம் பரமகருணை-பூரிதாம்ப த்வயைவ
த்ராதா: ஸர்வே நடனநிபுணே காமகேலீ-வனீஷ்வ॥ 28॥

Kamakshi! by your bountiful grace, a beloved and delightful daughter named Nitya, who gives us constant happiness, was born to us. Time and time again, Oh Mother of Infinite Mercy, the one skilled in dancing through the pleasure forests of love, every body is protected by you alone.

காமாக்ஷீயே! உன்னுடைய அன்பு பெருக்கால், நித்யமும் ஸந்தோஷம் கொடுப்பவளும், அன்பான பெண்ணும், அதி ரம்யமானவளுமான நித்யா என்னும் பெண்குழந்தை பிருந்தாவுக்கும் எனக்கும் பிறந்தாள். பரமகருணை-பூரிதாம்பாவே, காமகேலீவனங்களில் நடனமாடுபவளே, மறுபடியும் மறுபடியும், உன்னல் தான் யாவரும் காப்பாற்றப்படுகிரூர்கள்.

ग्रामे जाता ऋजुतमनयौ शैशवे नष्टताता-
वुद्योगार्थं नगरगमितौ द्रावितावग्रहारात्।
नित्यं सक्तौ तव हि भजने यौ च मे मातृतातौ
त्रातौ पुष्टौ परमकरुणापूरिताम्ब त्वया तौ॥ २९॥

க்ராமே ஜாதா ருஜு-தம-நயௌள ஶைஶவே நஷ்ட-தாதா-
வுத்யோகார்தம் நகர-கமிதௌள த்ராவிதாவக்ரஹாராத்।
நித்யம் ஸக்தௌள தவ ஹி பஜனே யௌள ச மே மாத்ரு-தாதௌள
த்ராதௌள புஷ்டௌள பரமகருணை-பூரிதாம்ப த்வயா தௌள॥ 29॥

Born in villages, my parents, had lost their fathers early and had to come to the city to seek for a job leaving their village homes; they were steadfast in their worship and devotion to you; Oh Mother of Infinite Mercy, you protected and nourished them.

கிராமத்தில் பிறந்தவர்களும், மிக நேர்மையான நடத்தைகொண்டவர்களும், சிறு வயதிலேயே தந்தைகளை இழந்த-வர்களும், வேலைக்காக நகரம் வரவேண்டியிருந்தவர்களும், அக்ரஹாரத்திலுருந்து வெளி வரவேண்டியிருந்தவர்களும், நித்யம் உன்னையே பூஜிப்பதில் ஈடுபாடு கொண்டவர்களுமான என் பெற்ரோர்கள், பரமகருணை-பூரிதாம்பாவே, உன்னல் தான் காப்பாற்றப்பட்டார்கள், போஷிக்கப்பட்டார்கள்.

कुत्रास्वादं मम तु पितरौ चक्रतुः सौख्यसिन्धोः
कालोऽतीतस्तनुजधरणे क्लेशभारे च ताभ्याम्।
ताभ्यां यावत्सुखलवकणं प्राददां त्वत्सकाशं
तावन्नीतौ परमकरुणापूरिताम्ब त्वया तौ॥ ३०॥

குத்ராஸ்வாதம் மம து பிதரௌள சக்ரது: ஸௌக்ய-ஸிந்தோ:
காலோऽதீதஸ்-தனுஜ-தரணே க்லேஶ-பாரே ச தாப்யாம்।
தாப்யாம் யாவத்-ஸ்வக-லவ-கணம் ப்ராததாம் த்வத்-ஸகாஶம்
தாவந்-நீதௌள பரமகருணை-பூரிதாம்ப த்வயா தௌள॥ 30॥

Where did my parents get to taste from the river of happiness? Their time was spent in supporting their children

and bearing all kinds of hardships. When finally I began to give them a morsel of happiness, Oh Mother of Infinite Mercy, you took them away to be near with you.

ஸௌக்யம், போகம் என்னும் நதியிலுருந்து என் பெற்ரோர்கள் அப்பொழுது அருந்தினர்கள்? குழந்தைகளை சுமப்-பதிலும் க்லேஶங்களை பொறுத்துக்கொண்டு போவதிலும் தான் அவர்களுக்கு காலம் கழிந்தது. அவர்களுக்கு எப்பொழுது நான் சிறுதளவு ஸுகம் கொடுக்க ஆரம்பித்தேனே, பரமகருணை-பூரிதாம்பாவே, அப்பொழுது உன்னிடத்திற்கு அவர்களை அழைத்துக்கொண்டுப்

पाठं कृत्वोत्तरणकरणाद् विश्वविद्यालयेषु
स्याद्वादादिप्रभृतिगणितान् सुन्दरः स्नातकोऽभूत्।
सन्ध्यानाम्न्या सह परिणयं प्रीतिदो नः स चक्रे
त्राताः सर्वे परमकरुणापूरिताम्ब त्वयैव॥ ३१॥

பாடம் க்ருத்வோத்தரணகரணத் விஶ்வ-வித்யாலயேஷு
ஸ்யாத்-வாதாதிப்ரப்ருதி-கணிதான் ஸுந்தர: ஸ்னதகோऽபூத்।
ஸந்த்யா-நாம்ன்யா ஸஹ பரிணயம் ப்ரீதிதோ ந: ஸ சக்ரே
த்ராதா: ஸர்வே பரமகருணை-பூரிதாம்ப த்வயைவ।। 31।।

Sunder studied Probability and other mathematics at (New York) University and completed his studies (with a doctorate). He gave us great pleasure and married Sandhya. Oh Mother of Infinite Mercy, every body is protected by you alone.

பிராபபிலிடி (Probability Theory) போன்ற கணிதஶாஸ்த்ர விஷயங்களை (நியூ யார்க்) கல்லூரியில் படித்து தேறிதனல், ஸுந்தர் ஸ்னதகனக (Ph. D.) ஆனன். எங்களுக்கு ப்ரீதி தரும் அவன், ஸந்த்யா என்பவளை திருமணம் பண்ணிகொண்டான். யாவரும், பரமகருணை-பூரிதாம்பாவே, உன்னல் தான் காப்பாற்றப்படுகிரார்கள்.

भाषाग्राहः प्रभवति कथं वत्सवर्गेष्वितीदं
नित्यागाधाध्ययनविधौ विस्तरेण प्रसक्ता।
तस्याः पाणिग्रहणमहती त्वत्कटाक्षाङ्गवित्री
कीर्तिस्तस्यां परमकरुणापूरिताम्ब त्वदीया॥ ३२॥

பாஷா-க்ராஹ: ப்ரபவதி கதம் வத்ஸ-வர்கேஷ்விதீதம்
நித்யாகாதாத்யயனவிதௌ விஸ்தரேண ப்ரஸக்தா।
தஸ்யா: பாணிக்ரஹண-மஹதீ த்வத்-கடாக்ஷாத்-பவித்ரீ
கீர்திஸ்-தஸ்யாம் பரமகருணை-பூரிதாம்ப த்வதீயா।। 32।।

Nitya has started to study deep and extensively on the topic of how language acquisition occurs among children. Her marriage is to happen by a graceful glance from you and the glory for this belongs only to you, Oh Mother of Infinite Mercy.

சிறு குழந்தைகளுக்கு எவ்விதத்தில் மொழியின் ஞானம் உண்டாகிறது என்பது பற்றி தீவிரமாகவும் விஸ்தாரமாகவும் ஆராய்ச்சி பண்ணுவதில் நித்யா ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிருள். உன்னுடைய கடாக்ஷத்தால் அவளுடைய திருமணம் நடக்கப் போகிறது. பரமகருணை-பூரிதாம்பாவே, இவ்விஷயத்தில் இதைச்சேர்ந்த புகழெல்லாம், உன்னுடையதே.

वीक्षावीचीप्रसरसुधया ह्लादयन्ती मनो मे
देवी कन्या तदपि जननी मे हि गोत्रान्वयानाम्।
कन्याम्बाड्यां परमकरुणापूरिताम्बा मदीशा
नित्यं नित्यं मम कुलभवान् त्रायते त्राणदक्षा॥ ३३॥

வீக்ஷா-வீசீ-ப்ரஸர-ஸுதயா ஹ்லாதயந்தீ மனே மே
தேவீ கன்யா ததபி ஜனனீ மே ஹி கோத்ரான்வயானும்।
கன்யாம்பாட்யாம் பரம-கருணை-பூரிதாம்பா மதீஶா
நித்யம் நித்யம் மம குலபவான் த்ராயதே த்ராணதக்ஷா।। 33।।

My Mother of Infinite Mercy, my ruler, my Goddess at Kanniyambadi, though in the form of a young girl, she is the very mother my whole clan; she gladdens my mind with the waves of nectar emanating from the glances of her eyes; capable she is in protecting people and she protects all my relatives, for ever and ever.

என்னுடய அரசீ, அந்த பரமகருணபூரிதாம்பா கன்னியம்பாடியில் இருக்கும் தேவீ, கன்னியாக இருந்தாலும் என் குலத்துக்கே அம்மாவானவள்; அவள் கண் வீழ்சிகளிலுருந்து புறப்படும் அமிர்தத்தால் என் மனதை குளிரச்செய்கிருள்; ஜனங்களை காப்பாற்றுவதில் கெட்டிக்காரீ, நித்யம் நித்யம், என் குலத்தவர்களை அவள் காப்பாற்றுகிருள்.

सैषा देवी नवविरचिते स्थापिता दिव्यगेहे
कादम्बख्ये जनगणनुता कानने वासवीति।
काञ्चीक्षेत्रागतमुनिवरे प्रेक्षमाणे सुदर्शा
कन्याम्बाड्यां परमकरुणापूरिताम्बा मदीशा॥ ३४॥

ஸைஷா தேவீ நவ-விரசிதே ஸ்தாபிதா திவ்ய-கேஹே
காதம்பக்யே ஜன-கண-னுதா கானனே வாஸவீதி।
காஞ்சீ-க்ஷேத்ராகத-முனி-வரே ப்ரேக்ஷமாணே ஸுதர்ஶா
கன்யாம்பாட்யாம் பரமகருணை-பூரிதாம்பா மதீஶா।। 34।।

My Beautiful Mother of Infinite Mercy, my ruler, – this very Godess herself has now come and established herself, in the Kadamba forest in a newly constucted divine structure, in the presence of the great Sage of Kanchi at

Kanniyambadi, as hordes of people extolled her as Vasavii.

என்னுடய அழகிய அரசீ, பரமகருணபூரிதாம்பா - அப்பேற்பட்ட தேவீயே இப்பொழுது கதம்பவனத்தில் புதிதாக கட்டிய திவ்யமான மந்திரத்தீல், காஞ்சீ க்ஷேத்ரத்திலிருந்து வந்த மஹரிஷியின் முன்னதாக, ஜன ஸமூஹங்கள் வாஸவீ என்று புகழ, வந்து வீற்றிருக்கிருள்.

वात्सल्येन त्रिनयनसरता लालयन्ती स्वबालं
विघ्नाज्ञानक्षयकरवरं पीनमध्यं गजास्यम्।
शूर्पश्रोत्रं प्रथमतनयं मोदकं (मोददं) मोदकादं
कन्याम्बाड्यां परमकरुणापूरिताम्बा चकास्ति॥ ३५॥

வாத்ஸல்யேன த்ரிநயனஸரதா லாலயந்தீ ஸ்வபாலம்
விக்ஞஜ்ஞான-க்ஷயகர-வரம் பீன-மத்யம் கஜாஸ்யம்।
ஶூர்ப-ஶ்ரோத்ரம் ப்ரதம-தனயம் மோதகம்(மோததம்) மோதகாதம்
கன்யாம்பாட்யாம் பரமகருணை-பூரிதாம்பா சகாஸ்தி।। ।।

My Mother of Infinite Mercy shines at Kanniyambadi and is dallying with her special son, her first-born, whose middle is expansive, whose face is that of an elephant, whose ears are like winnows, who is the able remover of all obstacles and ignorance, who gives happiness and who eats modakams.

கன்னியம்பாடியில் திகழும் அந்த பரம்கருணபூரிதாம்பா மத்யத்தில் பெருத்திருப்பவன், யானை முகத்துடயவன், முறம் போன்ற காதுகளுடயவன், (ஜனங்களுக்கு) இன்பம் கொடுப்பவன், மோதகம் உண்பவன், எல்லா விக்னங்களையும் அஜ்ஞானத்தையும் நீக்க வல்லவனுமான தன் பாலனை, தந் மூத்த குழந்தையை வைத்துக்கொண்டு விளையாடுகிருள்.

साकं देवैर्भजनमतिभिरागतैर्नाकलोकाद्-
अश्वारूढप्रकिटितबहुप्रेमलीलेश्वरेण।
अश्वारूढा प्रियसखिजनैर्दिव्यसप्ताम्बिकाभिर्-
हन्ति भ्रान्तिं परमकरुणापूरिताम्बा जनानाम्॥ ३६॥

ஸாகம் தேவைர்-பஜனமதிபிர்-ஆகதைர்-நாக-லோகாத்-
அஶ்வாரூட-ப்ரகிடித-பஹு-ப்ரேம-லீலேஷ்வரேண।
அஶ்வாரூடா ப்ரிய-ஸகி-ஜனைர்-திவ்ய-ஸப்தாம்பிகாபிர்-
ஹந்தி ப்ராந்திம் பரம-கருணபூரிதாம்பா ஜநாநாம்।। ।।

My Mother of Infinite Mercy (Kanniyamma), riding on a horse, together with gods, dear friends, and the divine Seven Mothers who have come down to worship her, and with Shiva, who is also riding a horse and playfully displaying his love, dipsells the ignorance of people.

தேவலோகத்தில்ருந்து பூஜை செய்ய வந்த தேவர்களுடனும், ப்ரிய ஸகிகளுடனுடனும், திவ்ய ஸப்த மாத்ருகர்களு-டனும், மேலும், குதிரையின் மேல் வந்த பலவிதமான ப்ரேமாலீலைகளைக் காட்டும் பரமஶிவனுடனும் சேர்ந்து, தானும் ஒரு குதிரையின்மீது ஏரிக்கொண்டு (கன்னியம்மா) பரமகருணபூரிதாம்பா இங்கு ஜனங்களுடன் அஞான பிரமையை நீக்குகிருள்

माता राज्ञी रुचिरचिकुरा मातृभूतेशजाया
मान्या नित्या परमकरुणापूरिताम्बा मदम्बा।
कुन्दस्मेरा नटगुरुसखी नित्यतोषप्रदात्री
नित्यं नित्यं मम नटतु सा मानसाकाशरङ्गे॥ ३७॥

மாதா ராஜ்ஞீ ருசிர-சிகுரா மாத்ருபூதேஶ-ஜாயா
மான்யா நித்யா பரமகருணை-பூரிதாம்பா மதம்பா।
குந்த-ஸ்மேரா நடகுரு-ஸகீ நித்யதோஷ-ப்ரதாத்ரீ
நித்யம் நித்யம் மம நடது ஸா மானஸாகாஶ-ரங்கே।। 37।।

Universal Mother, my Queen, with beautiful flowing locks of hair, beloved of Shiva as Matrubhuta, the honoured one, the eternal, Oh Mother of Infinite Mercy, my Mother, with a jasmine white smile, companion to the Lord of dance (Shiva), the giver of eternal happiness, may you dance on the dance stage of the sky of my mind, for ever and ever.

மாதாவும், அரசீயும், அழகிய கூந்தலுடையவளும், மாத்ருபூதாராக வந்த ஶிவபெருமானுடைய பத்னீயும், மேன்மை யானவளும், நித்யமானவளும், என்னுடய தாயாரும், மல்லிப் புஷ்பம் போன்ற சிரிப்பு உடையவளும், நடனத்துக்கு குருவான ஶிவபெருமானின் ஸகீயும், நித்ய ஸந்தோஷம் கொடுப்பவளும், பரமகருணை-பூரிதாம்பா, என்னுடைய மனம் என்னும் ஆகாஶ நடன ரங்க மேடையில், நித்யம் நித்யம், நடனமாடட்டும்.

अद्रेः कन्या सुभगतिलका लोकमाता दयार्द्रा
शम्भोस्स्निग्धा परमकरुणापूरिताम्बा वरेण्या।
रामा सौम्या स्मरधृतधनुर्भ्रूविलासा सुरम्या
नित्यं नित्यं परिलसतु मे हृद्विशालान्तरङ्गे॥ ३८॥

அத்ரேः கன்யா ஸுபக-திலகா லோக-மாதா தயார்த்ரா
ஶம்போஸ் ஸ்நிக்தா பரமகருணை-பூரிதாம்பா வரேண்யா।
ராமா ஸௌம்யா ஸ்மர-த்ருத-தனுர்-ப்ரூ-விலாஸா ஸுரம்யா
நித்யம் நித்யம் பரிலஸது மே ஹ்ருத்-விஶாலாந்த-ரங்கே।।

Daughter of the Himalaya mountain, with a beautiful forehead, Oh Mother of all the worlds, full of tenderness,

dear friend of Shambu, Oh Mother of Infinite Mercy, most distinguished one, beautiful one, pleasant one, with eyebrows as beautiful as the bow held by Manmatha, the delightful one, may you shine all over the inside of my heart, for ever and ever.

ஹிமவானின் புத்ரியும், அழகிய திலகமுடையவளும், லோகமாதாவும், தயைமிகுந்தவளும், ஶம்புவின் ப்ரிய சினேகிதியும், ஶ்லாக்யமானவளும், அபிராமியானவளும், ஸௌம்யமானவளும், மன்மதன் தாங்கும் வில்லைப் போன்ற அழகிவ புருவங்கள் கொண்டவளும், அதி ரம்யமானவளுமான, பரமகருணை-பூரிதாம்பா, என்னுடைய ஹிருதயத்தில் இருக்கும் விஶாலமான அந்தரங்கத்தில், நித்யம் நித்யம், ப்ரகாசிக்க்ட்டும்.

चन्द्रापीडा वनजनयना ज्ञानसाम्राज्यदात्री
दुर्गा गौरी परमकरुणापूरिताम्बा प्रसन्ना।
ईशार्धाङ्गी मधुरवचना मञ्जुकण्ठा मनोज्ञा
नित्यं नित्यं विहरतुतरां चिद्विलासांबरे मे॥ ३९॥

சந்த்ராபீடா வனஜ-நயனா ஜ்ஞான-ஸாம்ராஜ்ய-தாத்ரீ
துர்கா கௌரீ பரமகருணை-பூரிதாம்பா ப்ரஸன்னா।
ஈஶார்தாங்கீ மதுர-வசனா மஞ்ஜுகண்டா மனோஜ்ஞா
நித்யம் நித்யம் விஹரது-தராம் சித்-விலாஸாம்பரே மே॥ 39॥

With the Moon as a hair ornament, with lotus eyes, the giver of a whole world of knowledge, Durga, Gauri, Oh Mother of Infinite Mercy, the pure one, possessing half the body of Eswara, the delightful one, with sweet words, with a sweet voice, may you sport in the sky of my consciousness for ever and ever.

சந்திரனை தன் சூடத்தில் வைத்திருப்பவளும், கமலம் போன்ற கண்கள் உடையவளும், ஞானஸாம்ராஜ்யம் கொடுப்-பவளும், துர்கையும், கௌரியும், ப்ரஸன்னமாக இருப்பவளும், ஈஶனின் அரை பாதியானவளும், மதுரமாக பேசுபவளும், மதுரமான வார்தைகளை உடையவளும், மனதுக்கு இணியவளும், பரமகருணை-பூரிதாம்பா, என்னுடைய சித்விலாஸம் என்னும் ஆகாஶத்தில், நித்யம் நித்யம், விளையாடட்டும்.

ईशाऽनीशा रुचिरचिबुका हर्षदात्री प्रवीणा
ज्ञेया ज्ञात्री परमकरुणापूरिताम्बा शिवार्धा।
ज्ञानाम्बा सा किसलयकरा कम्बुकण्ठा सुशीला
नित्यं नित्यं विलसतितरां कालहस्तिप्रदेशे॥ ४०॥

ஈஶாऽனீஶா ருசிர-சிபுகா ஹர்ஷ-தாத்ரீ ப்ரவீணா
ஜ்ஞேயா ஜ்ஞாத்ரீ பரமகருணை-பூரிதாம்பா ஶிவார்தா।
ஜ்ஞானம்பா ஸா கிஸலய-கரா கம்பு-கண்டா ஸுஶீலா
நித்யம் நித்யம் விலஸதி-தராம் காலஹஸ்தி-ப்ரதேஶே॥ 40॥

Ruler, the one over whom there is no ruler, the one with a beautiful chin, the giver of happiness, the skilled one, the one to be known, the knower, Oh Mother of Infinite Mercy, possessing half the body of Shiva, Gnamanmba, with hands like tender sprouts, with a neck of the colour of a conch, paragon of good behaviour, shines at Kalahasti for ever and ever.

ஸர்வேஶ்வரியும், தனக்கும் மேல் ஒரு ஈஶ்வரன் அற்றவலும், அழகிய கண்ணமுடையவளும், ஸந்தோஷம் கொடுப்-பவளும், ஸாமர்தியமுள்ளவளும், அறிய வேண்டிய பொருளும், எல்லாம் அறிந்தவளும், ஈஶனின் அறைபாதியும், இலை துளிர்கள் போன்ற கரங்களை கொண்டவளும், சங்கு போன்ற கழுத்துடையவளும், நல்ல ஶீலமுடையவளும், ஞானம்பாவுமான, பரமகருணை-பூரிதாம்பா, காலஹஸ்தி என்னும் ஊரிலே, நித்யம் நித்யம், விலஸித்துக்கொண்டிருக்கிறுள்.

चण्डी घोराप्यभयवरदा मद्विधक्षेमकांक्षा
श्यामा स्निग्धा परमकरुणापूरिताम्बा शरण्या।
कामाक्षी सा हसितवदनाऽपत्यदात्री भवानी
नित्यं नित्यं नटननिपुणा कामकेलीवनीषु॥ ४१॥

சண்டீ கோராப்யபய-வரதா மத்-வித-க்ஷேம-காம்க்ஷா
ஶ்யாமா ஸ்னிக்தா பரமகருணை-பூரிதாம்பா ஶரண்யா।
காமாக்ஷீ ஸா ஹஸித-வதனாऽபத்ய-தாத்ரீ பவானீ
நித்யம் நித்யம் நடன-நிபுணை காமகேலீ-வனீஷு॥ 41॥

Chandi, the frightful one, still, the giver of the boon of freedom from fear, one who works for the welfare of people like me, the dark one, the dear friend, with a smiling face, the giver of children, Bhavani, Mother of Infinite Mercy, Kamakshi is skilled in dancing through the pleasure forests of love (Kanchipuram), for ever and ever.

சண்டியும், பயங்கரமானவளும், அப்படியிருந்தும் பயமே வேண்டாம் என்று வரம் கொடுப்பவளும், என்னை போன்ற-வர்களின் க்ஷேமத்திற்காக உழைப்பவளும், ஶ்யாமாவும், சிநேகிதியும், சரணம் புகுவேண்டியவளும், காமாக்ஷியுமான, பரமகருணை-பூரிதாம்பா, நித்யம் நித்யம், காமகேலீவனத்தில் (காஞ்சீபுரத்தில்) நடனம் செய்துக்கொண்டிருக்கிறுள்.

लीलापाङ्गैः स्मरशरझरैः कुर्वती सुन्दरेशं
स्माराऽऽवेशात् परवशगतं मञ्जुला मोहनाङ्गी।
मीनाक्षी सा परमकरुणापूरिताम्बाऽप्रमेया
नित्यं नित्यं मधुरनगरे राजते कीरहस्ता॥ ४२॥

லீலாபாங்கை: ஸ்மர-ஶர-ஜ்ரை: குர்வதீ ஸுந்தரேஶம்
ஸ்மாராऽऽவேஶாத் பர-வஶ-கதம் மஞ்ஜுலா மோஹனங்கீ।
மீனாக்ஷீ ஸா பரமகருணா-பூரிதாம்பாऽப்ரமேயா
நித்யம் நித்யம் மதுர-நகரே ராஜதே கீர-ஹஸ்தா॥ 42॥

The one who makes lord Sunderasa become afflicted by love and loose his composure, by showering on him her amorous glances like the arrows of Manmatha, the graceful one, with stunningly beautiful body, with a parrot in her hand, Mother of Infinite Mercy, the unfathomable one, Sri Meenakshi, for ever and ever shines resplendent at Madurai.

மன்மதனுடைய அம்பு வீழ்ச்சிப் போன்ற கடைக்கண் வீழ்ச்சிகளால் ஸுந்தரேசணை காமாவேஶம் கொண்டு சுய வஶம் இழந்தவனுக செய்பவளும், மஞ்ஜுளமானவளும், மோஹனங்கியும், அறியமுடியா வஸ்துவும், கையிலே கிளி பிடித்திருப்பவளும், மீனாக்ஷீயுமான, பரமகருணை-பூரிதாம்பா, நித்யம் நித்யம், மதுரை நகரத்தில், விளங்குகிறுள்.

चेन्नाप्रान्ते सततमटतां वल्मिकोत्थभ्रमाणाम्
संव्यग्राणामुदरभरणे केवलं या शरण्या।
मूकाम्बा सा परमकरुणापूरिताम्बा सुवाचा
वाचालान् तान् विवचनमुखान् शक्यते कर्तुमत्र॥ ४३॥

சென்னைப்ராந்தே ஸததம்-அடதாம் வல்மிகோத்த-ப்ரமாணும்
ஸம்வ்யக்ராணும்-உதர-பரணே கேவலம் யா ஶரண்யா।
மூகாம்பா ஸா பரம-கருணை-பூரிதாம்பா ஸுவாசா
வாசாலான் தான் விவசன-முகான் ஶக்யதே கர்தும்-அத்ர॥ ॥

Near Madras, the sole refuge to the people who are incessantly wandering all over, like ants (constantly running hither and tither like ants) and who are engrossed mainly in feeding their bellies, namely Mukamba, our Mother infinite mercy, with a sweet voice, is fully capable of making those takative ones go without speech.

சென்னை அருகில், எறும்புகளின் பிரமை கொடுப்பது போல ஸதா இங்கையும் அங்கையும் திரிந்துக்கொண்டும், தங்கள் வயிற்றை நிறப்பவதிலேயே ஈடுபட்டுக்கொண்டுமிருக்கும் ஜனங்களுக்கு எவள் ஒருவளே ஶரணமடையவெண்டுமோ, அந்த மூகாம்பா, பரமகருணைபூரிதாம்பா, தேன் போன்ற வாக்குடையவள், அந்த வாசாளர்களை வாக்கற்றவர்களாக ஆக்க வள்ளவள்.

चेन्नाप्रान्ते भजननमनसां किंशुकक्षेत्ररम्ये
कामाभीष्टान् वितरणविधौ पङ्कजाम्बा सुदक्षा।
कामं कामं वितरणविधौ हन्त गङ्गाधरस्य
प्राज्ञा देवी परमकरुणापूरिताम्बा चकास्ति॥ ४४॥

சென்ன-ப்ராந்தே பஜன-மனஸாம் கிம்ஶுக-க்ஷேத்ர-ரம்யே
காமாபீஷ்டான் விதரண-விதௌ பங்கஜாம்பா ஸுதக்ஷா।
காமம் காமம் விதரண-விதௌ ஹந்த கங்காதரஸ்ய
ப்ராஜ்ஞா தேவீ பரமகருணை-பூரிதாம்பா சகாஸ்தி॥ 44॥

At Madras, among the pleasant grove of *kiṃśuka* trees (Purushavaakam), Pankajamba is very capabale to fulfill the wishes of the devotees, and surprise! our Godess, our Mother infinite mercy is also adept in lavishing her great love in the fullest measure to Gangadhara.

சென்னையில், அழகிய கிம்ஶுக க்ஷேத்ரத்தில் (புரசவாக்கத்தில்), பங்கஜாம்பா தம் மனதாஅல் பஜிக்கும் பக்தர்களுடைய எலா விதமான காமங்களையும் பூர்தி செய்வதில் கெட்டிக்காரீ - மெலும் ஆச்சரியம் என்னவென்ருல், கங்காதரனுக்கு காமங்களை முழு அளவில் பூர்தி செய்வதிலும், என் தேவீ, பரமகருணை-பூரிதாம்பா, மிக கெட்டிக்காரீ.

चेन्नाप्रान्ते विपिनशिखिभिर्नीलबर्हाभिरम्यैर्-
लीलानाट्यैरतिपटुरवैः सेविता कल्पकाम्बा।
मैलापुर्यां कृपणधनिकैरीड्यमाना कपालि-
प्रेमासक्ता परमकरुणापूरिताम्बा चकास्ति॥ ४५॥

சென்ன-ப்ராந்தே விபின-ஶிகிபிர்-நீல-பர்ஹாபிரம்யைர்-
லீலா-நாட்யைர்-அதி-படு-ரவை: ஸேவிதா கல்பகாம்பா।
மைலாபுர்யாம் க்ருபண-தனிகைர்-ஈட்யமானு கபாலி-
ப்ரேமாஸக்தா பரமகருணை-பூரிதாம்பா சகஸ்தி॥ 45॥

At Madras, my Mother of Infinite Mercy shines as Kalpakaambaa, deeply in love with Kapaaliishwara, and is attended upon by wild peacocks sporting beautiful blue feathers, delightful dances and very pleasant bird calls, and is worshipped by poor and wealthy people (sporting wild tufts, displaying beautiful blue garments, making delightful dances and making very clever arguments.)

சென்னையில், மயிலாபூரிலே, பரமகருணை-பூரிதாம்பா கபாலீஶ்வரின் ப்ரேமநாயகீ கற்பகாம்பா திகழ்கிறுள்; அவளை வானமயில்கள் (ஸ்வச்சந்தமாக திரியும் மயில்கள்) அழகிய நீல தோகைகளுடன் லீலாநாட்யத்துடன் மிக இனிய குரலுடன் ஸேவிக்கப்படுகிறுள். எழையும் பணக்காரணும் (வித விதமான குடுமியுடனும், வித விதமாண நீல வஸ்த்ரத்துடனும், வித விதமாண நாட்யத்துடனும், வித விதமான இனிய பேச்சுடனும்) அவளை போற்றுகிறுர்கள்.

चेन्नाप्रान्ते त्रिपथललिता कालिकाम्बा त्रिनेत्री
लिङ्गश्रेष्ठीत्यभिहितपथे प्राणिवाहादिकीर्णे।
पुण्यक्षेत्रे बहुविधजनश्रीशिवाजीशिवार्यैः
पूज्या देवी परमकरुणापूरिताम्बा चकास्ति॥ ४६॥

சென்ஞ-ப்ராந்தே த்ரிபத-லலிதா காலிகாம்பா த்ரிநேத்ரீ
லிங்க-ஶ்ரேஷ்டீத்யபிஹித-பதே ப்ராணி-வாஹாதி-கீர்ணே।
புண்ய-க்ஷேத்ரே பஹு-வித-ஜன-ஶ்ரீ ஶிவாஜீ-ஶிவார்யை:
பூஜ்யா தேவீ பரமகருணை-பூரிதாம்பா சகாஸ்தி॥ 46॥

At Madras, at the sacred place on Linga Chetty Street, which is crowded by people and vehicles, shines My Mother of Infinite Mercy, the most beautiful one in all the three worlds, the three eyed one, my Godess, Kalikaambaa, worshipped by all kinds of people, the king Shivaji, and by the Shivacayras.

சென்னையில், லிங்கச்செட்டி வீதியிலே, அந்த புண்யக்ஷேத்ரத்திலே, பலவித ஜனங்களாலும் வாஹனங்களாலும் கூட்டமாக செல்லும் இடத்தில், பரமகருணை-பூரிதாம்பா, மூன்று உலகங்களிலும் மிக சுந்தரீ, முக்கண்ணுடயவள், தேவீ காளிகாம்பா, எலா வித ஜனங்களாலும், சிவாஜீ ராஜாவாலும், சிவாசார்யர்களாலும் பூஜிக்கப்பட்டு திகழ்க்ருள்.

यस्मिन्देशे रमणमुनिना बोधिता ब्रह्मविद्या
तस्मिन्नेवाऽरुणगिरितटेऽऽपीतवक्षोरुहाम्बा।
उद्विग्नानां भवजलनिधिग्राहसङ्घस्य हन्त्री
नित्यं नित्यं परमकरुणापूरिताम्बा चकास्ति॥ ४७॥

யஸ்மின்-தேஶே ரமண-முனிஞ போதிதா ப்ரஹ்ம-வித்யா
தஸ்மின்-னெவா-ऽருண-கிரி-தடே-ऽऽபீத-வக்ஷோ-ருஹாம்பா।
உத்விக்ஞனாம் பவ-ஜல-நிதி-க்ராஹ-ஸங்கஸ்ய ஹந்த்ரீ
நித்யம் நித்யம் பரம-கருணை-பூரிதாம்பா சகாஸ்தி॥ 47॥

In that place where the Sage Ramana taught Brahmavidyaa, at that Arunachala mountain slope, for ever and ever shines Apiitakucaambaa, our Mother of infinite mercy, the remover of the mutitudes of crocodiles in the ocean of samsara of the afflicted.

எந்த இடத்தில், ரமண முனிவர் பிரஹ்ம வித்யையை நங்கு பொதித்தாரோ, அந்த அருணசல மலையின் அடிவாரத்தில், துன்பப்படும் ஜனங்களுடய ஸம்ஸார ஸாகரதீல் இருக்கும் முதலைகளின் கூட்டத்தை கொல்லவள்ளவளோ, அந்த அபீதகுசாம்பா, பரமகருணைபூரிதாம்பா, நித்யம் நித்யம் விளங்குகிருள்.

पञ्चेष्ट्याख्ये कलशजमुनिस्थापितेशस्य कान्ता
याम्यद्वारोदितमलयजप्रीतिरानन्दवल्ली॥
शत्रुध्वंसे विषमनयना व्यग्रवामाङ्घ्रिशोभा
रामा सौम्या परमकरुणापूरिताम्बा चकास्ति॥ ४८॥

பஞ்சேஷ்ட்யாக்யே கலஶஜ-முனி-ஸ்தாபிதேஶஸ்ய காந்தா
யாம்ய-த்வாரோதித-மலயஜ-ப்ரீதிர்-ஆனந்தவல்லீ॥
ஶத்ரு-த்வம்ஸே விஷம-நயனை வ்யக்ர-வாமாங்க்ரி-ஶோபா
ராமா ஸௌம்யா பரம-கருணை-பூரிதாம்பா சகாஸ்தி॥ 48॥

The beloved of the Iswara consecrated at Panchesti by Sage Agastya born of a water vessel, Anandavalli, who takes pleasure at the cool Malaya breeze coming from the doors to the South, whose has set out her beautiful left foot ready to destroy the demons, the beautiful and gentle Mother of Infinite Mercy shines in Panchesti.

பஞ்சேஷ்டீ என்னும் க்ராமத்தில் கலஶத்திலிருந்து பிறந்த அகஸ்த்ய முனிவரால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட கோவிலிலில் இருக்கும் ஈஶனுடைய பத்னீ ஆனந்தவல்லீ, தெற்கு த்வாரமாக வரும் ஶீதல மலய காற்றில் ப்ரீதியுடையவளாகவும், ஶத்ருத்வம்ஸம் செய்வதற்காக கோபக்கன்னுடன் அழகான வலது காலை முன்னடி வைத்துக்கொண்டும், பரமகருணைபூரிதாம்பா திகழ்கிருள்.

अंहोनाशे दशरथसुतोऽस्थापयद्यत्र लिङ्गं
जाज्वल्यन्ते दशकदशकोर्ध्वानि लिङ्गानि यत्र।
तत्रैवाहो लसति हिमवद्दुर्धिनी रामलिङ्ग-
प्रेम्णा हृष्टा परमकरुणापूरिताम्बा शुभाङ्गी॥ ४९॥

அம்ஹோ-நாஶே தஶரத-ஸுதோऽஸ்தாபயத்-யத்ர லிங்கம்
ஜாஜ்வல்யந்தே தஶக-தஶகோர்த்வானி லிங்கானி யத்ர।
தத்ரைவாஹோ லஸதி ஹிமவத்-வர்தினீ ராமலிங்க-
ப்ரேம்ணை ஹ்ருஷ்டா பரம-கருணை-பூரிதாம்பா ஶுபாங்கீ॥ 49॥

At Papanasam (पापनाशं = अंहोनाशं) where Rama, the son of Dasaratha, consecrated a lingam, which is now resplendant with hundreds of lingams, Parvatavardhini (फर्वतवर्धिनी = हिमवद्दुर्धिनी), Mother of Inifinite Mercy, with graceful frame, is pleased with the love of Ramalinga.

பாபநாசத்தில் எங்கு தசரத மைந்தன் ராமன் ஒரு லிங்கம் ஸ்தாபனம் செய்தாரோ மேலும் இப்பொழுது நூறுக்கனக்கான லிங்கங்கள் ஜ்வொலிக்கின்றனவோ அங்கு பரமகருணைபூரிதாம்பா பர்வதவர்தினீ ஸ்வாமி ராமலிங்கருடைய ப்ரியமானவளாக திகழ்கிருள்.

अब्धेस्तीरे दशरथसुतोऽस्थापयद्रामनाथं
यस्मिन्नृणां तपनशमने पुण्यतीर्थप्रवाहाः।
पार्वत्याहो शतकशतकस्तम्भराजत्प्रकोष्ठे
दिव्यागारे परमकरुणापूरिताम्बा विभाति॥ ५०॥

அப்தேஸ்-தீரே தஶரத-ஸுதோ3ஸ்தாபயத்-ராமனாதம்
யஸ்மின்ன்ருணாம் தபன-ஶமனே புண்ய-தீர்த-ப்ரவாஹா:।
பார்வத்யாஹோ ஶதக-ஶதக-ஸ்தம்ப-ராஜத்-ப்ரகோஷ்டே
திவ்யாகாரே பரம-கருணபூரிதாம்பா விபாதி॥ 50॥

At the ocean shore (at Rameswaram) where Rama, the son of Dasaratha, consecrated Ramanatha, where there the sacred waters cool the heat and hardships of people, indeed, Parvati, Mother of Infinite Mercy, is shining in her divine residence with hallways of a thousand pillars.

அந்த கடற்கறையில் (ராமேச்வரத்தில்) எங்கு தசரத மைந்தன் ராமன் ராமனுதரை ஸ்தாபிதாரோ, எங்கு ஜனங்களின் தாபத்தை போக்க புண்ய ஶீதல தீர்தங்கள் ஓடுகின்றனவோ, அங்கு பரமகருணபூரிதாம்பா பார்வதீ ஆயிரம் கால் மண்டபத்தில் தன் திவ்யமான ஸன்னதியில் திகழ்கிருள்.

कावेरी या निरतमुददा कुम्भघोणप्रजानां
कुम्बेशस्य प्रणयमहती प्रस्रवन्तीव साक्षात्।
तस्यास्तीरे परमकरुणापूरिताम्बा दयालुः
सन्तप्तानां प्रशमितमनो मङ्गलाम्बा ददाति॥ ५१॥

காவெரீ யா நிரத-முத-தா கும்பகோண-ப்ரஜானும்
கும்பேஶஸ்ய ப்ரணய-மஹதீ ப்ரஸ்ரவந்தீவ ஸாக்ஷாத்।
தஸ்யாஸ்தீரே பரமகருணபூரிதாம்பா தயாலு:
ஸந்தப்தானும் ப்ரஶமித-மனே மங்கலாம்பா ததாதி॥ 51॥

Where the river Kaveri flows like the effulgence of kindness of Lord Kumbeshwara giving eternal happiness to the residents of Kumbhakonam, Mangalaamba, the kind one, the Goddess of infinite mercy bestows a peaceful calmed mind to the suffering masses.

எங்கே காவேரீ நதீ கும்பேஶ்வரருடைய கருணை பொழிவு போல் ஓடுகின்றதோ அங்கே தயைமிக்க மங்களாம்பா பரமகருண-பூரிதாம்பா ஸதா ஆனந்தம் பெருக ஜனங்களுடைய மனங்களை ஶாந்தமாக்குகிருள்.

शालिग्रामक्षितिधरतटे मारुतिश्रान्तदेशे
दर्यन्तस्थे विलसति सदा शम्भुविष्ण्वैकरूपे।
श्रीमाता मेऽभिलषितवरान् नामगिर्याख्यराज्ञी
दातुं सज्जा परमकरुणापूरिताम्बा मदम्बा॥ ५२॥

ஶாலிக்ராம-க்ஷிதிதர-தடே மாருதி-ஶ்ராந்த-தேஶே
தர்யந்தஸ்ஸ்தே விலஸதி ஸதா ஶம்பு-விஷ்ண்வைக-ரூபே।
ஶ்ரீமாதா மேऽபிலஷித-வரான் நாமகிர்யாக்ய-ராஜ்ஞீ
தாதும் ஸஜ்ஜா பரமகருணபூரிதாம்பா மதம்பா॥ 52॥

On the slopes of the mountain called saaligraama (or Namakkal in Tamil), in the place where Hanuman took some rest (when He was bringing Sanjivini from the Himalayas), and where Sankara and Narayana are resplendant in a single body inside a cave (in that mountain), the Divine Mother, the Queen called Namagiri, my Mother, the Mother of Infinite Mercy is ready to bestow on me all my wishes.

ஶாலிக்ராமம் (அல்லது நாமக்கல்) என்னும் மலைஅடிவாரத்தில், ஹிமாலயத்திலிருந்து பச்சை மூலிகைகளை கொண்டு வரும்-பொழுது எங்கு ஹநுமான் சிரமம் நீக்கிக்கொண்டாரோ, அங்கு குகையில் ஸங்கரரும் நாராயணரும் ஒரெ உடலுடன் வீற்று இருக்கிருர்களோ, அந்த இடத்தில் ஶ்ரீ மாதா, என் தாயார், நாமகிரி பெயர்கொண்ட ராணீ, பரமகருணபூரிதாம்பா நான் கேட்கும் வரங்களையெல்லாம் கொடுக்க தயாராக இருக்கிருள்.

वल्लीक्षेत्रे द्रविडकविना भारतीनामकेन
स्रष्टा यस्मिन् परमकरुणापूरिताम्बा सुपद्याः।
बृन्दारण्ये पृथुकुलवरस्यन्दनोत्कृष्टयन्तुर्-
दीर्घापाङ्गैः स्नपितसुतनू वेदवल्ली विभाति॥ ५३॥

வல்லீ-க்ஷேத்ரே த்ரவிட-கவினு பாரதீ-நாமகேன
ஸ்ரஷ்டா யஸ்மின் பரம-கருண்ய-பூரிதாம்பா ஸு-பத்யா:।
ப்ருந்தாரண்யே ப்ருது-குல-வர-ஸ்யந்தனேத்க்ருஷ்ட-யந்துர்-
தீர்காபாங்கை: ஸ்னபித-ஸுதனூ வேதவல்லீ விபாதி॥ 53॥

In the suburb of Tiruvallikeni where the Tamil poet Subrahmanya Bharathi composed his beautiful poems, in the place known as Brindaraynya, My Mother of Infinite Mercy shines at Vedavalli, with a beautiful form bathed by the deep longing glances of Parthasarathi, the able charioteer of the great one from the clan of Pṛthu.

திருவல்லிக்கேணியில், எங்கு த்மிழ் கவி சுப்ரஹ்மண்ய பாரதி அழகிய கவிதைகள் எழுதினரோ, அந்த பிருந்தாரண்யத்தில், பரம-கருண்-பூரிதாம்பா, பிருது குலத்தீன் கோமகனின் தேற்றம் பெற்ற தேரோட்டியான பார்த்தஸாரதியின் தீர்க கன்விழிச்-சிகளால் அபிஷேகம் செய்யப்பட்ட அழகிய உருவத்துடன் வேதவல்லீயாக திகழ்கிருள்.

गङ्गातीरे विपुलसुदृशा विश्वनाथप्रिया सा
मुक्तेर्बीजं परमकरुणापूरिताम्बा पुराणा।
मोक्षक्षेत्रे पतितजनतोद्धारकर्मप्रसक्ता
नित्यं नित्यं प्रभवतितरां पुण्यकाशीजनौघे॥ ५४॥

கங்கா-தீரே விபுல-ஸுத்ருஶா விஶ்வநாத-ப்ரியா ஸா
முக்தேர்-பீஜம் பரமகருணை-பூரிதாம்பா புராணீ।
மோக்ஷ-க்ஷேத்ரே பதித-ஜனதோத்தார-கர்ம-ப்ரஸக்தா
நித்யம் நித்யம் ப்ரபவதி-தராம் புண்ய-காஶீ-ஜனௌகே॥ 54॥

On the banks of the Ganges, Sri Vishalakshi, the beloved of Viswanatha, the root cause of mukthi, Mother of Infinite Mercy, the ancient one, is for ever and ever, devoted to uplifting the fallen, and ruling over the holy city of Benares, the place of moksha.

கங்கையின் கரையிலே விஶ்வநாதனுடைய ப்ரியமானவளும், முக்திக்கு ஆதி பொருளும், மிகப் பழம் பொருளும், பாபம் செய்த ஜனங்களை, மோக்ஷ க்ஷெத்ரத்தில், உத்தாரணம் செய்வதில் ஈடுபட்டவளும், விஶாலாக்ஷீயுமான, பரமகருணை-புரிதாம்பா, நித்யம் நித்யம், புண்யமான காஶீ நகரத்தில் ப்ரபலமாக திகழ்கிறாள்.

हेरम्बाम्बा हिमनगसुता शंभुजाया गुहाम्बा
लोकैकाम्बा परमकरुणापूरिताम्बा मदम्बा।
देव्यालम्बं करवितितिना दातुमत्राविलम्बं
प्रोद्युक्ताऽम्बा नमितवपुषां साम्बकारुण्यसीमा॥ ५५॥

ஹேரம்பாம்பா ஹிம-நக-ஸுதா ஶம்பு-ஜாயா குஹாம்பா
லோகைகாம்பா பரமகருணை-பூரிதாம்பா மதம்பா।
தேவ்யாலம்பம் கரவிததினு தாதுமத்ராவிலம்பம்
ப்ரோத்யுக்தாऽம்பா நமித-வபுஷாம் ஸாம்ப-காருண்ய-ஸீமா॥ ॥

Mother of Heramba (Ganesha), Daughter of the snowy mountain (Himalaya), Beloved of Shambu, Mother of Guha, Only Mother of all the worlds, Mother of Infinite Mercy, my Godess, my Mother, Mother, the height of the mercy of Shiva, is ready, without any delay or hesitation, to give succor with her extended hands to people who have placed their bodies at her feet.

ஹேரம்பனுக்கு (கணேஶனுக்கு) அம்மாவும், ஹிமாலயராஜனின் புத்ரீயும், ஶம்புவின் பத்னீயும், குஹனுக்கு (முருகனுக்கு) அம்மாவும், லோகத்துக்கே அம்மாவும், என்னுஷஹ்ய தேவியும், என்னுடய அம்மாவும், பரம்ஶிவனுடைய கருணை உச்சியும், இந்த அம்மா, இந்த பரமகருணை-பூரிதாம்பா, உடலை பணியவைத்து வணங்குபவர்களுக்கு, தயக்கமில்லமல், தன் கையை நீட்டி தூக்கிகொடுப்பதற்கு தயாராக இருக்கிறாள்.

पद्याऽनन्योद्धरणकरणे पातितानां जनानां*
पापिष्ठेभ्यः शतशतशठाद्रक्षणे दक्षमार्गा।
त्राति त्राति त्रिपुरवनिता शारदा सार्वभौमी
नित्यं नित्यं परमकरुणापूरिताम्बा जवेन॥ ५६॥

பத்யாஸனன்யோத்தரணகரணே பாதிதாநாம் ஜனனம்†
பாபிஷ்டேப்ய: ஶத-ஶத-ஶடாத்-ரக்ஷணே தக்ஷ-மார்கா।
த்ராதி த்ராதி த்ரிபுர-வனிதா ஶாரதா ஸார்வபௌமீ
நித்யம் நித்யம் பரமகருணை-பூரிதாம்பா ஜவேன॥ 56॥

The one and only way for the upliftment of the discriminated and driven out peoples (**alit:* द्रावितानां द्विजानां driven out scholars), most capable of protecting people from the assaults by thousands of rogues and sinners, Tripurasundari, Sharada, the Empress, Mother of Infinite Mercy, definitely and quickly protects everyone, for ever and ever.

புறக்கணிக்கப்பட்ட ஜனங்களுக்கு (†*alit:* (த்ராவிதானும் த்விஜானும்) விரட்டப்பட்ட த்விஜர்களுக்கு) முன்னேற்றத்-துக்கு ஒரே வழியானவளும், ஆயிரக்கணக்கான துர்ஜனங்களிடமிருந்தும் பாபிஷ்டர்களிடமிருந்தும் நம்மை ரக்ஷிப்பதில் ஸாமர்தியசாலியானவளும், த்ரிபுரஸுந்தரீயும், ஶாரதாதேவியும், ஸர்வேஶ்வரியுமான, பரமகருணை-புரிதாம்பா, நம் எல்லோரையும், நித்யம் நித்யம், உடனடியாகவும் வேகமாகவும் கப்பற்றவள்ளவள்.

वाय्वग्नीन्द्रप्रभृतिविबुधप्रस्तुता सर्वकालं
लक्ष्मीवाणीनुतपदयुगा यक्षगन्धर्वगीता।
विष्णुब्रह्मत्रिनयनमयी केवलं ब्रह्मरूपा
नित्यानन्दं परमकरुणापूरिताम्बा ददाति॥ ५७॥

வாய்வக்னீந்த்ர-ப்ரப்ருதி-விபுத-ப்ரஸ்துதா ஸர்வ-காலம்
லக்ஷ்மீ-வாணீ-நுத-பத-யுகா யக்ஷ-கந்தர்வ-கீதா।
விஷ்ணு-ப்ரஹ்ம-த்ரிநயன-மயீ கேவலம் ப்ரஹ்ம-ரூபா
நித்யானந்தம் பரமகருணை-பூரிதாம்பா ததாதி॥ 57॥

Constantly praised by Vayu, Agni, Indra and other gods, with feet praised by Lakshmi and Saraswati, sung by Yakshas and Gandharvas, the very form of Vishnu, Brahma and the Three-eyed One, verily the Brahman, Mother of Infinite Mercy, gives us eternal happiness.

வாயு, அக்னி, இந்த்ரன், மற்றும் எல்ல தேவர்களாலும் ஸர்வதா போற்றப்பட்டவளும், லக்ஷ்மியாலும் ஸரஸ்வதி-யாலும் போற்றப்பட இரு பாதங்களுடையவளும், யக்ஷர்களாலும் கந்தர்வர்களாலும் பாடப்பட்டவளும், விஷ்ணு பிரும்மா முக்கண்ணன் இவர்களின் ரூபமாக இருப்பவளும், கேவலம் பரப்ரஹ்மரூபியானவளுமான பரமகருணை-பூரிதாம்பா நமக்கு நித்யானந்தம் கொடுக்கிறாள்.

श्रीमन्माता परमसुखदा ज्ञानमोक्षप्रदात्री
श्रीचक्रस्था सदयहृदया ज्ञानिनामेकलक्ष्या।
श्रीविद्यायां विविधविधिभिर्वर्णिता पूजिता सा
नित्यानन्दं परमकरुणापूरिताम्बा ददाति॥ ५८॥

ஸ்ரீமன்-மாதா பரம-ஸுக-தா ஜ்ஞான-மோக்ஷ-ப்ரதாத்ரீ
ஸ்ரீசக்ர-ஸ்தா ஸதய-ஹ்ருதயா ஜ்ஞானினும்-ஏகலக்ஷ்யா।
ஸ்ரீவித்யாயாம் விவித-விதிபிர்-வர்ணிதா பூஜிதா ஸா
நித்யானந்தம் பரமகருணை-பூரிதாம்பா ததாதி॥ 58॥

Sriman Maataa, giver of ultimate bliss, giver of knowledge and mukthi, residing in Srichakra, with a heart full of kindness, the only aim of the sages, described and worshipped in many many ways in Srividya, Mother of Infinite Mercy, gives us eternal happiness.

ஸ்ரீமன்மாதாவும், பரம ஸுகத்தை கொடுப்பவளும், ஞானமும் மோக்ஷமும் கொடுப்பவளும், ஸ்ரீசக்ரத்தில் வீற்றி-யிருப்பவளும், தயை மிகுந்த ஹிருதயம் உடையவளும், ஞானிகளின் ஏகலக்ஷ்யமானவளும், ஸ்ரீவித்யையில் விவித விதமாக வர்ணிக்கப்பட்டவளும் பூஜிக்கப்பபட்டவளுமான, பரமகருணைபூரிதாம்பா நமக்கு நித்யானந்தம் கொடுக்கிருள்.

दक्षाऽसि त्वां हृदि धृतवतां रक्षणे दक्षजाते
भूयो भूयः कतिकतिविधौ पासि नः सार्वभौमि।
ध्यायँल्लीलाः परमकरुणापूरिताम्ब त्वदीयास्-
त्वद्दासोऽहं प्रणमिततनुं पातये पादयोस्ते॥ ५९॥

தக்ஷாऽஸி த்வாம் ஹ்ருதி த்ருதவதாம் ரக்ஷணே தக்ஷ-ஜாதே
பூயோ பூய: கதி-கதி-விதௌ பாஸி ந: ஸார்வபௌமி।
த்யாயன் லீலா: பரமகருணை-பூரிதாம்ப த்வதீயாஸ்-
த்வத்-தாஸோऽஹம் ப்ரணமித-தனும் பாதயே பாதயோஸ்-தே॥

Skilled are you in effective ways to protect those who hold you in their hearts. Oh one with great many skillfull ways, Empress, in how many, many ways you protect us again and again! Oh Mother of Infinite Mercy, I, your slave, just contemplate on your delightful sporting ways and let fall my prostrated body at your feet.

உன்னை தங்கள் ஹிருதயத்தில் வைத்திருப்பவர்களை காப்பாற்றுவதில் ஸாமர்தியமான வழிகளை கொண்டவளே, பல விதத்தில் காப்பாற்ற சக்தியுள்ளவளெ, ஸர்வேஶ்வரியே, மறுபடியும் மறுபடியும், நீ எங்களை எத்தனை எத்தனை விதத்தில் காப்பாறுகிருய்? பரமகருணை-பூரிதாம்பாவே, உன்னுடைய திவ்ய திருவிளையாடல்களை நினைந்து நினைந்து, உன்னுடய தாஸனை நான் பணியவைக்கப்பட்ட இந்த என் உடலை உன் இரு பாதங்களிடம் ஸமர்பிக்கிறேன்.

अस्मिन् स्तोत्रे तव विरचिते सेतुरामेण भक्त्या
मृष्ट्वा सर्वान् परमकरुणापूरिताम्ब प्रमादान्।
त्वद्वासं मे हृदयकमले कुर्वती निश्चलं त्वं
नित्यं नित्यं तव पदनतं शाधि मां त्वां प्रपन्नम्॥ ६०॥

அஸ்மின் ஸ்தோத்ரே தவ விரசிதே ஸேதுராமேண பக்த்யா
ம்ருஷ்ட்வா ஸர்வான் பரமகருணை-பூரிதாம்ப ப்ரமாதான்।
த்வத்-வாஸம் மே ஹ்ருதய-கமலே குர்வதீ நிஶ்சலம் த்வம்
நித்யம் நித்யம் தவ பதநதம் ஶாதி மாம் த்வாம் ப்ரபன்னம்॥ 60॥

Oh Mother of Infinite Mercy, please forgive all the faults in this prayer written with devotion to you by Sethuraman. Making your constant residence in the lotus of my heart, for ever and for ever, rule over me who has fallen at your feet and has come to you for refuge.

பரமகருணை-பூரிதாம்பாவே, ஸேதுராமனுல் உன்மீது கோற்க்கப்பட்ட இந்த ஸ்தோத்ரத்தில் இருக்கும் ஸகல தோஷங்களை மன்னித்து விட்டு, என்னுடய ஹிருதயகமலத்தில், நீ நிஶ்சலமான வாஸம் செய்துகொண்டு, நித்யம் நித்யம் உன் பாத-கமலத்தில் பணிந்து, உன்னிடம் சரணம் புகும் என்னை நீ அரசாளுவாயாக.

॥ इति जयरामसूनुना सेतुरामेण कृतं परमकरुणापूरिताम्बस्तोत्रं सम्पूर्णम्॥

॥ இதி ஜெயராம-ஸூனுனு ஸேதுராமெண க்ருதம் பரமகருணை-பூரிதாம்ப-ஸ்தோத்ரம் ஸம்பூர்ணம் ॥

Thus ends the Prayer to Our Mother of Infinite Mercy, composed by Sethuraman, son of Jayaram

Notes

Slokas 1, 2, 3, 4: This period refers to the time I was an infant. As an infant, I did get lost once, and my scared parents searched for me everywhere; they finally found me comfortably sitting on the lap of the cashier of the hotel that was just outside the row houses in which we lived, enjoying the hotel sweets. At least that is what I have been told by my parents; I do not have any real recollection of that event.

Slokas 6, 7, 8: This refers to the period I was in school at Hubli. Even at this school I was teased and called names for being a Brahmin.

Slokas Nos. 5, 9 and 10: I was born in Hubli (हुब्लीपुरी) in what is now Karnataka State. Three elder brothers of mine all died within a year or so of their birth. For this reason, my parents undertook a pilgrimage to Varanasi

and Rameswaram, after which I was born, and so, according to custom, named me Sethuraman (सेतुरामः). Four more brothers were born after me. I had no sisters.

More on Sloka 10: My parents were lucky in finding Sri Balacharya Mangalvedi (मङ्गल्वेदी in the above poem for meter's sake, not मङ्गलवेदी) in Hubli who taught me Sanskrit. He was a great scholar and a strict disciplinarian. I owe him a lot for inculcating in me, an interest in Sanskrit.

Slokas 11, 15 and 16: We moved to Madras (चेन्नापुरी in terms of its new name) and I was the brunt of several insults for being a Brahmin, as if it were a curse that I was suffering from. Epithets like पाप्पान् (a derogatory word meaning "brahmin") which I have put here as पापिन् were thrown at me. Neither I nor my family gave any thought of my joining college after passing high school. One day, when high schools were open again the next year, for want of doing any thing better, I went to visit my high school principal, Sri C. P. Padmanabha Mudaliyar at his office. He asked me what I was doing there without going to college. He reminded me that I had secured the first rank in that high school and students who had scored less marks than me had already secured admission in colleges. I told him that, since I was only 14 at that time, I was sitting it out at home for a few years before I could start looking for a job. He shook his head in disbelief. Immediately, he gave me a four anna coin and asked me to catch a bus to go to Vivekananda College and quickly put in an application for that college. Luckily colleges start much later than high schools, and even though I applied late, I was able to enter that college without losing time. There were more problems about scholarships etc., but I will not go into it now.

Slokas 12 and 13: This describes, in short, the way things were in Madras and the way it frightened the little teenager in me.

Sloka 14: This describes some incidents that I faced at High School.

Sloka 17 After passing Intermediate from Vivekananda College, I made many attempts to continue my education with a view to get a job and support the family. Everybody was saying the Engineering would give good jobs. With my high marks (I secured the 11th rank in the University, though at that time I thought that I had the second rank.) I therefore was sure about admission at Madras Engineering College. So I went to that College and asked for a scholarship form to see what kinds of scholarships were available. The person at the counter just laughed at me said, "Oh Brahmin boy! You are not even worth the paper this form is printed on and you know full well there are no scholarships for people like you." This crushed me.

Sloka 18: My heart was in Chemistry. Next I tried to get a scholarship at Loyola College to study Chemistry Honours. So I went to see the Principal and showed him my marks list and said "I have no doubt that you will give me admission to Chemistry Honours based on my marks. However, before spending for an admission form, I want to know if I will get a scholarship at your College." He looked over my marks list and turned back in his rotating chair and brooded for a while. Finally he said, "Sethuraman! By any chance are you a Christian. Only scholarships meant for Christians are available now." I left his office in tears.

Sloka 19: At this time some one told me that Statistics (संख्याशास्त्र) was a subject that would lead to good jobs. So I wanted to join Statistics Honours at Presidency College. I went to see the Principal. I was wearing a dhoti and chappals when I went to see him. I climbed the stairs inside Presidency College to go to the Principal's office. Just at that moment, my dhoti got caught under the sandals and ripped and when I looked up a crow that was inside the building dropped onto my shirt and dhoti. I just raced to the beach to wash and clean myself. I saw a fisherwoman mending nets. I asked her for a needle and some thread to sew up the rip in my dhoti. After washing and mending, I came and met the principal.

Sloka 20: However, the prospects of obtaining a scholarship at Presidency College were bleak, while there was some hope of getting a scholarship at Vivekananda College, where I could study Mathematics Honours. It was at this time that Sri P. Ramakrishnan I. C. S., the father of my classmate, R. Balakrishnan, gave his word that he will support me through Statistics Honours if it happened that I did not get a scholarship at Presidency College. His word alone allowed me to join Presidency College, where I luckily obtained the Sir C. P. Ramaswamy Iyer scholarship, and did not have to take up on his offer.

Sloka 21: During the crucial third year of my Statistics Honours course, I constantly suffered from an allergy. I went to many doctors and they conducted several tests and tried several medicines; they said that they used the name allergy just to say they do not know what was the cause of my problem - I used to get skin rashes during the evenings, when I needed to study, and would disappear for most of the day. Finally, I went to a native doctor who first asked me to take two small black beads of some purgative, before he would diagnose my illness and give me some medicine. I took just one of those beads and I was completely dehydrated by that evening. Later that night I fell down unconscious which truly scared my parents. In the middle of the night, they quickly fetched Dr. Nanjundiah, the Railway doctor who lived near our Railway Quarters. He revived me with some shots. By the way, the allergy slowly began to disappear after that and I did not go to the native doctor for any more medicines. To this day, I do not know what caused that nagging allergy during that very crucial year.

Sloka 22: Once again, family circumstances would not permit me to leave Madras go to Calcutta to join the I. S. I.

as a research scholar (आविष्कारप्रयतनकरः). It was then that Dr. C. Radhakrishna Rao, the Director of the I. S. I. sent me a telegram suggesting that I give up any jobs that I may get Madras and join the I. S. I. I still have this telegram in my possession. This encouraged me to go to Calcutta, where I later received my Ph. D. and finally end up in Florida.

Sloka 23: I finished my Ph. D. at Calcutta and went to the U. S. for three years as a Research Associate to the University of North Carolina at Chapel Hill, NC, Michigan State University at East Lansing, MI and Stanford University, Stanford, CA. I was quite homesick and eagerly looked forward to my return to India after this three year period.

Slokas 24, 25: After coming back to India, I joined the Indian Statistical Institute at Calcutta. Later I married Brinda daughter of Sri Ramachandran and Srimathi Gnanambal. Our son was born during our stay at Calcutta. Life was different in Calcutta this time compared to my bachelorhood days; living conditions were becoming more and more difficult.

Sloka 26: During my three years at Calcutta, I received several offers of jobs in the U. S. Finally, I accepted an offer of a professorship at Florida State University in Tallahassee, FL hoping to quickly return to India in a few years. However, as the years went by, we slowly settled down in Tallahassee.

Slokas 27, 28: Within two year's of our son Sunder's birth, and within a year of our coming to Tallahassee, Sri Ramachandran passed away, suddenly. Our daughter Nitya was born later in Tallahassee.

Sloka 29 and 30: My parents came from a modest background from villages. They both had to struggle and come up after losing their respective fathers at a young age. They toiled all their lives for the sake of the children and passed away much too soon before enjoying their children's "successes".

Sloka 31: Sunder obtained his Ph. D. in Mathematics a dissertation in the area of Probability (स्याद्वाद) and later married Sandhya.

Sloka 32: Nitya is working on a Ph. D. with a deep and wide study in her area of interest, namely language acquisition among infants in their early years भाषाग्राहः वत्सवर्गेषु कथं प्रभवति इति विषये and we are praying for the कठाक्ष of परमकरुणापूरिताम्बा for her marriage, and all the glory for this will be only Hers.

Slokas 33 till the end: Taking all the epithets of परमकरुणापूरिताम्बा used in the previous slokas, adding a few more epithets, I have composed these slokas so that this part can be used as a prayer by anyone. I have also included some अङ्गपूजा and स्तोत्रनमावलि at the end.

Sloka 33: Brinda pointed out to me that I should include a sloka on *Kanniyamman*, our family Goddess (*kuladaivam*) at *Kanniyambadi* village in N. A. district. This sloka has come from her request; I should of thought about *kanniyamman* myself. The beautiful statue of *Kanniyamman* was not covered by a building and used to be standing in the open; (*a building has now been built to enclose it and they are preparing to perform kumbabhishekam soon*). In the worship that we were required to perform for Her, the males of each generation of our family would meet at least once, per generation, prepare a thatched roof with green leaves and branches over this statue, cook the food offering out in the open and perform a standard puja with lalita sahasranamavali, etc. This worship is called *pacchai pudaitthal*.

Sloka 34: Recently, a beautiful new temple has been built for Kanniyamman in Kaniyambadi, with the title "Kadamba-vana Vasavi" and it was inaugurated with Sri Swami Vijayendra Saraswati Periavaa from Kanchi in attendance. This sloka was added on August 26, 2002 describing this divine moment.

Sloka 35: We performed an abhishekam to Kanniyamman on March 19, 2005 sitting close to the Deity. It was a wonderful sight to see Her as if dallying with Lord Ganesha on her lap. This inspired me to write this sloka.

Sloka 36: One the same occasion, we saw the area of the other divinities has been renovated with beautiful statutes of Ayyanaar and Ambal, riding on horses. The Sapta Matrukas have also been installed separately. This is the inspiration of this sloka.